

elektronická KAPITÁNSKÁ POŠTA

metodický a informační zpravodaj HKVS

číslo 65, říjen 2020

Aktuálně:
**velikost plochy plachet skautských lodí
matrosky**

Metodika:
**Co dělat místo schůzek
a výprav, když se nemů-
žeme scházet?**

Sestry a bratři, mám psát úvodník. Vlastně, jak mi radí doma, bych mohl zkopírovat ten dubnový, přidat pár katastrofických čísel a předpovědí, změnit datum, podepsat a bylo by to. Bohužel se nám situace zlepšila jen trochu, aby pak padla do současného stavu, kdy, pokud si prostudujeme tvrdá data a extrapolujeme křivky, dostáváme se před Vánocemi opravdu do nehezských čísel.

Ale o tom psát nechci, to se na nás všechny valí ze všech stran. Většina oddílů se po jakž takž normálním rozjezdu na začátku září znovu vrátila do on-line prostoru, virtuální schůzky jsou pro kapitány a kapitánky a celá vedení oddílů již rutinou. Ale v tom je právě ten kámen úrazu. Připravovat on-line schůzky, popřípadě výpravy je velmi náročné a, jak vidím např. u nás, kluci jsou rádi, že to poskládají z toho mála, co jde dělat u počítače a na dálku – a je tu právě ta rutina.

Ze schůzky se pak vlastně pokradmu stává další škola, další vysedávání u počítače, kde se něco vyplňuje, (monotónně) povídá, občas hraje virtuální hra, trochu se cvičí, ukazují obrázky, videa, snažíme se dělat to, co bychom dělali normálně v klubovně, aspoň trochu. Ano, Junák je výchovnou organizací a jde nám o všestranný rozvoj mladých lidí, ale opravdu je v tomto období nejnultnější zvládnout ty naplánované uzly, šifry, mapové značky atp.? Zkusme to otočit – co nejvíc teď chybí dětem? Podle mě je to pohyb. V malých sídlech to ještě jde, ale ve velkých městech, zvláště teď po omezení vycházení a kontaktů i venku, je to složitě. Domluvme spolupráci s rodiči, proberme s nimi možnosti víkendového rodinného výletu kamkoliv ven a tam, venku, klukům a holkám připravme program. Na schůzkách je pak nechme např. ukázat, jakého živočicha menšího než 5 centimetrů o víkendu viděli a vyfotili, jakou barevnou paletu se podařilo seskládat z listů, který nejtlustší strom našli, kolik decimetrů přeskočili či jestli dokázali najít a určit nějakou podzimní houbu atd. Dostat alespoň trochu oddíl ven, nezakrnět jen u nezbytného počítače, to je myslím výzva pro tento divný podzim 2020...

Přeji všem pevné zdraví a dívejme se dopředu!

CEDNÍK

Velikost plochy plachet skautských lodí 5

Baťův kanál 10

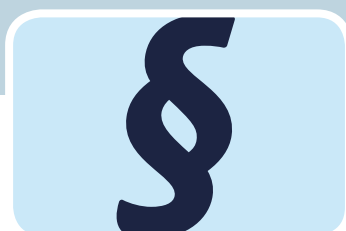
Kapitánská lesní škola 11

Napříč Prahou – přes tři jezy 19

Proudem paragrafů – molo 27

SKAUTSKÁ POMOC Lince seniorů

Přijmi výzvu:
skautskapomoc.cz

ZPRÁVY Z HKVS

HKVS se osobně sešel v červenci, a to rovnou na celý víkend na Kornu, kde jsme v klidu a konečně osobně mohli probrat všechny agendy, co máme, a všechny resty, které jsme nestíhali, a alespoň se pokusit naplánovat rozložení našich sil, což je v dnešní nepředvídatelné době trochu oříšek.

V létě jsme se věnovali vzdělávacím akcím, a to buď přímo jako členové instruktorských a lektorských týmů, jako externí lektoři, nebo jsme pomáhali, jak bylo potřeba. Mohli jste nás potkat na Kapitánské lesní škole, na obou vodáckých čekatelských kurzech – Námořní akademii a SEALSu, na Víkendů divoké vody či na Lodním tesaři. Pod hlavičkou a s pomocí Kapitanátu také proběhl jachetní kurz českobudějovické Vavěhy na Lipně v září.

Na konci prázdnin jsme se společně s opavským týmem rozhodli zrušit podzimní sraz VS, u kterého bylo velmi nejasné, jestli bude moct proběhnout, a teď už je dle stále se zpřisňujících opatření jasné, že neproběhne ani náhradní jednodenní varianta. Zrušen byl také Elixír, kde jsme měli zajišťovat programy v bazénu a s vodáckou tematikou. Jeho náhrada, E-lixír, proběhne 9.–12. 11. online, neváhejte se zúčastnit. Co se na podzim podařilo, bylo přeložené Skare z jara a Přes tři jezy, byť bez volného splutí pro veřejnost.

Probíhá revize stezek, cestiček a plaveb pro světlušky, žabičky a vlčata. Naším úkolem bylo připravit revizi a vypořádat připomínky k vodáckým úkolům a kontrolovat vodácké ilustrace. Někteří jste se zapojili do komentování nebo testování během léta či podzimu.

Na Skare se ukázalo, že je potřeba znát skutečnou velikost plochy plachet, neboť je většinou jiná, než se udává. V článku na str. 5 se dočtete, jak ji změřit a co s tím dál dělat.

KULDA

9.-12.11. **ONLINE**

	18:00-19:30	20:00-21:30
PO		Družinová činnost na blízko i na dálku stream
9.11.	Slib jako výchovný start webinář	Rovering v oddíle stream
ÚT	Skauting doma:	
10.11.	<ul style="list-style-type: none"> • Co ne/funguje pro vlčata a světlušky • Jak udržet a integrovat nováčky? 2 tábora probíhající paralelně	
ST	Skautská stezka a odborky webinář	Propojení stezek a vlčků a světýlek v programu oddílu webinář
11.11.	Odborky Jazykář/ka a Mezinárodní skaut/ka webinář	Bezpečná atmosféra v oddíle stream s navazujícími programy pro zájemce
ČT	Skauting doma:	
12.11.	<ul style="list-style-type: none"> • Co ne/funguje pro benjamínky • Co ne/funguje pro skauty a skautky 2 tábora probíhající paralelně	

Změna programu vyhrazena.
Pro více informací o programech a přihlašování sledujte **FB událost**.

stream = živé vysílání pro kohokoliv
webinář = uzavřený program pro předem přihlášené
táborák = sdílení zkušeností pro předem přihlášené

VODÁCKÉ DESETIKORUNY K 27. ŘÍJNU 2020

Všimněte si, že už nám funguje možnost darovat desetikoruny na více let najednou – aktuálně ji využívají jednotky. Vždy po uzavření registrace (cca duben) kontaktní osoba v každém přístavu dostane přehled darovaných desetikorun a počtu registrovaných vodáků

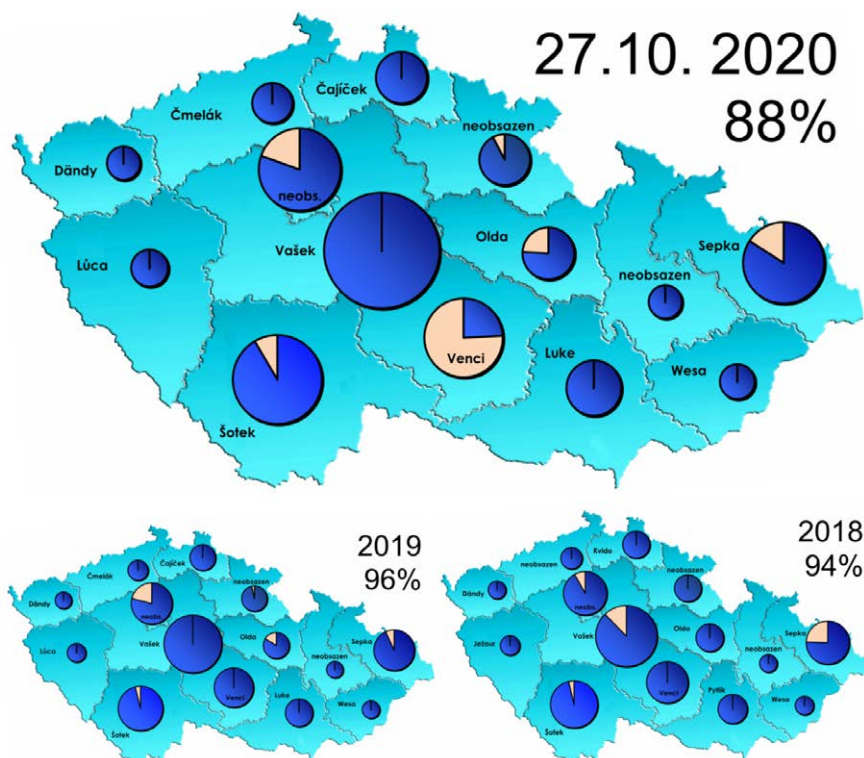
nejen za poslední tři roky, ale ji rezervované desetikoruny na roky budoucí. Slibujeme si od toho nejen ušetření každoročních plateb, smluv a poštovního, ale i zvýšení přehledu na vaší dárcovské straně.

Kompletní informace o Desetikorunách a jejich využití jsou na www.hkvs.cz/10kc. Příspěvky ve výši 10 Kč za registrovaného člena se posílají na transparentní účet KVS 2300183549/2010 pod variabilním symbolem 99YYXXXX, kde YY je rok a XXXXX je ev. číslo jednotky (pro rok 2020 to u jednotky ev.č. 114.05 bude var. symbol 992011405). V případě platby za více předchozích let je variabilní symbol 9900XXXX a ideálně roky uvést do zprávy příjemci. Příspěvky je možné zaplatit i hotově na Srazech VS.

Za všechny „vodácké desetikoruny“ zaslané v duchu hesla „vodáci sobě“ děkujeme.

HVĚZDÁŘ

Stav zaplacených zvláštních příspěvků za poslední roky: kruhové grafy ukazují podíl přijatých darů oproti počtu registrovaných vodáků v kraji. Modré pole označuje vodáky, za které byly přijaty desetikoruny, vyschlé běžové jsou ti ostatní.

VODÁCKÉ DESETIKORUNY PŘIJATÉ V OBDOBÍ 19. 2. 2020 AŽ 20. 4. 2020:

ev. č.	Přístav/středisko	částka
112.99	středisko Arcus Praha	110 Kč
216.07	přístav Modrá kotva Liběchov	510 Kč
217.02	středisko Povodeň Benátky nad Jizerou	790 Kč
218.07	středisko Krále Jiřího Poděbrady	430 Kč
219.10	přístav RETRA Brandýs nad Labem	1 500 Kč
21A.08	středisko Uragan Zbraslav	140 Kč
523.10	středisko ÚTA Nové Město nad Metují	880 Kč
532.07	přístav Sedmička Pardubice	1 960 Kč
611.01	středisko Bobři Havlíčkův Brod	450 Kč

Z TOHO PLATBY ZA ROK 2019

219.10	přístav RETRA Brandýs nad Labem	740 Kč
--------	---------------------------------	--------

PŘIJATÉ DESETIKORUNY REZEROVANÉ PRO ROKY NÁSLEDUJÍCÍ

611.05	středisko Goliath Příbryslav	70 Kč
218.02	přístav Modrá flotila Nymburk	1 260 Kč
112.02	středisko Dvojka Praha	860 Kč
532.07	přístav Sedmička Pardubice	980 Kč

VELIKOST PLOCHY PLACHET SKAUTSKÝCH LODÍ: KODIFIKACE METODIKY A VÝZVA K PŘEMĚŘENÍ

VÝZVA DO ODDÍLŮ: PŘEMĚŘTE VAŠE PLACHTY

Dosud bylo na skautských jachetních závodech pouze vyžadováno dodržení maximální plochy plachet, ale bez definovaného způsobu měření. Věci se daly do pohybu s cílem tento zjevný nedostatek odstranit a jasněji definovat, co limit maximální plochy plachet v praxi znamená.

Na závodech skautských jachet (zejména SkaRe) se do kategorií, které mají plochu plachet pravidly omezenou, budou v budoucnu moci přihlásit pouze lodě, které podmínku maximální plochy

prokazatelně splňují. Jednotná metodika měření plochy plachet se stane součástí pravidel SkaRe – připravované znění vychází z technických pravidel jachtingu a je dostupné například ze stránky skare.skauting.cz/pravidla.

V ideálním případě bude u přeměřené plachty proveden záznam do plachetního registru skautských jachet, což bude až do konce životnosti plachty (nebo její konstrukční změny) postačovat pro její bezproblémové přihlašování do závodů. Nebude-li záznam

v registru proveden, bude nutné vždy podstoupit přeměření plochy.

Pro zjednodušení měření plochy plachet byl připraven excelový soubor, který obsahuje podrobnější návod a zároveň slouží jako protokol o výsledcích měření. Ke stažení je opět na stránkách skare.skauting.cz/pravidla nebo na stránkách HKVS (na stránce Registru skautských jachet).

Nezapomeňte, že klíčem pro správný výsledek je správný postup měření, proto při měření

● AUTOR FOTOGRAFIE: VAŠEK ZEDÍNEK, SKARE 2020

foťte, ať je zřejmé, jak se k vašim hodnotám došlo.

Stáhněte si prosím excel, seznamte se s postupem měření, proveďte měření a výsledek zašlete na adresu registru skautských jachet: plachetni.registr@hkvs.cz.

Může se stát, že ačkoli jste koupili „sedmimetrové plachty na

P550“, doměříte se k významně jiným hodnotám. O povolené toleranci maximální plochy plachet stále debatujeme, není naším cílem znemožnit většině lodí závodit. Čím dříve přeměříte své plachty a podělíte se o výsledek, tím lépe budeme vědět, jaké velikosti plachet se na závodech reálně vyskytují.

Výzva i s funkčními odkazy na jednotlivé stránky je zveřejněná v [novinkách na webu HKVS](#).

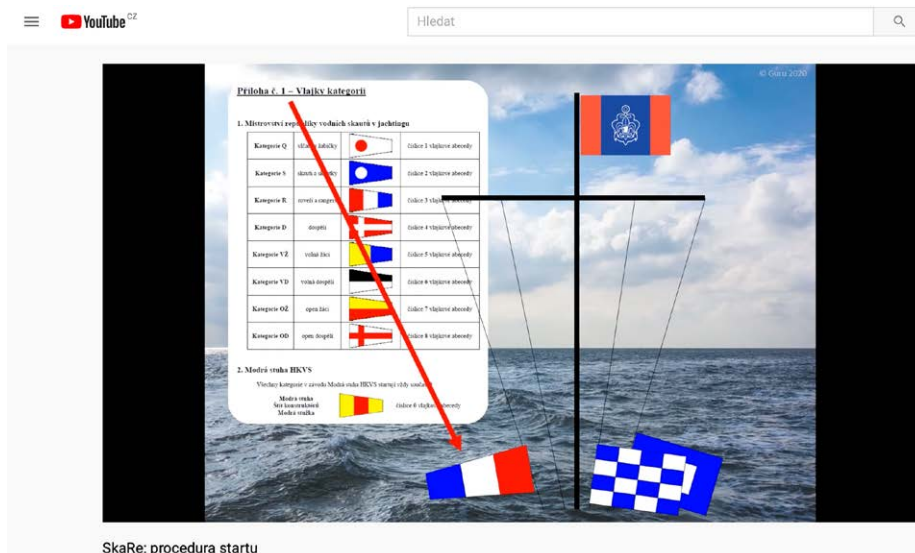
Díky!

Za Lodní a závodní komisi HKVS
GURU

• už jste viděli metodická videa ke Skare?

• TIP na online program pro oddíly...

www.skare.skauting.cz/metodika

MATROSKY NA SKLADU V JUNSHOPU

V nabídce JUNSHOPU nově naleznete matrosky, vodácké námořnické košile. Jejich cena je od 699 Kč ve velikosti XXS až do velikosti XXL za cenu 769 Kč.

Na matrosky je možné využít slevu 10 % na JUNkartu a členskou kartu. Odkaz na eshop naleznete [zde](#).

Pochlubte se nám do redakce, komu to v matroskách sluší – pošlete foto na kp@skaut.cz.

JUNSHOP.CZ

Skautské a outdoorové vybavení ...

VZPOMÍNKA NA KARLA RUMLA - SERGEJE (1928-2020)

Ve večerních hodinách v sobotu 25. července 2020 nás opustil JUDr. Karel Ladislav Ruml, manžel Jeanine (Weberové) Rumlové. Narodil se v roce 1928 v Praze JUDr. Václavu Rumlovi a paní Miroslavě Rumlové (rozené Říhové) a vyrostl ve svém milovaném Nymburku. Absolvoval zde školní docházku, v letech 1938–1945 prožíval nacistickou okupaci, prováděl spolu s Otokarem Randákem – Oskarem a jinými skauty protinacistickou špionáž (dokonce jej uvěznilo a vyslýchalo gestapo, ale byl propuštěn) a účastnil se květnového povstání v květnu 1945. Jako mladý muž horlivě sportoval (nejraději měl fotbal a lyžování, obzvláště slalom), byl nadšeným vodním skautem a velkým milovníkem přírody a nejrůznějších venkovních aktivit. Studoval na Právnické fakultě Univerzity Karlovy (ale titul JUDr. mu komunisti odmítli udělit; dostal ho až v roce 1991).

Po komunistickém puči v Československu (1948) pracoval Karel tajně po několik let společně s českým podzemním hnutím jako pracovník rozvědky proti komunistické vládě. Když byla jeho buňka vyzrazena, Karel uprchl 11. 9. 1951 do Západního Německa "Vlakem svobody", který pomohl unést, což mu vysloužilo rozsudek smrti in absentia ze strany vlády ČSR (za tento čin byl zcela amnestován krátce po Sametové revoluci). Brzy skončil jako politický uprchlík v Torontu v Kanadě. Zde se naučil anglicky (jeho poslední – jedenáctý – jazyk), začal pracovat v pojišťovnictví, poznal Jeanine a oženil se s ní a ona se stala jeho milovanou ženou na dalších 63 let. Než se na počátku 60. let přestěhovali do Kalifornie v USA, narodil se jim Douglas Karel, jejich jediné dítě. Karel a Jeanine se koncem 70. let přestěhovali z Los Angeles na americký Středo západ a nakonec se na důchod usadili v Granville v Ohiu – především proto, že krajina zde připomínala Karlovi jeho rodné Čechy.

Když v roce 1989 padla železná opona, radostně se navracel do své domoviny a navštěvoval své přátele a rodinné příslušníky v Čechách. Jezdil sem až do své osmdesátky nejméně jednou ročně. Karel byl úspěšný mezinárodní obchodní manažer, nadaný karikaturista, cestovatel po celém světě, filantrop a velkorysý dárcce (nejvíce mu leželi na srdci američtí Indiáni, the National Czech & Slovak Museum & Library v Iowě, Modrá flotila vodních skautů, Centrum pro všechny a jeho domovské město Nymburk, které

mu udělilo čestné občanství), autor knihy Z deníku vlaku svobody, dobrovolník v Dawes Arboretum, vášnivý turista, horolezec, kajakář a táborník. Tortugu v Nymburce, v níž strávil své mládí a začal skautovat, věnoval Junáku právě on a jeho sestra Eva, která odešla jen půl roku před ním. Velice miloval svou ženu Jeanine, syna Douglase a snachu Martine, ale především byl velice hrdým dědečkem svého vnuka Tristana a vnučky Mallory. Jeho jediná sestra MUDr. Eva Rumlová, která žila v Luzernu ve Švýcarsku, jej ve smrti předehřla, a tak jeho nejbližšími truchlícími jsou Jeanine Ruml, Douglas Ruml, Martine (Savard) Ruml, Tristan Ruml a Mallory Cypher.

Případné projevy soustrastí prosím pošlete na adresu Jeanine Rumlové:

100 Fairfax Court
Granville, Ohio 43023
USA

Pokud by si někdo přál poslat na Karlovu paměť finanční dar, Karel by si přál, aby lidé podpořili Modrou flotilu v Nymburce a Centrum pro všechny v Nymburku.

DOUGLAS RUML
(REDAKČNÍ ÚPRAVY CEDNÍK)

CO DĚLAT MÍSTO SCHŮZEK A VÝPRAV, KDYŽ SE NEMŮŽEME SCHÁZET?

V dubnovém čísle Kapitánské pošty na str. 8 najdete přehled Skautský program na doma, jakému programu se můžeme věnovat na dálku, i s odkazy. Stále je to aktuální.

A jakým oblastem vodáckých doplňků stezky se můžeme nyní věnovat? Jak již psal Cedník v úvodníku, zkusme vymyslet i program, při kterém děti nebudou sedět u počítače, ale vyrazí s rodiči ven, nebo mohou třeba společně něco vyrábět. Níže přinášíme úkoly ze stezek a plaveb. Nemusíte striktně dbát na to, jestli používáte stezky a jaké, a co patří do kterého stupně. Nebojte se úkoly upravovat tak, aby byly splnitelné doma či na výletě s rodiči a aby si jejich plnění děti užily!

PŘÍRODA OKOLO VODY

Základem úkolů je vyrazit ven a pozorovat přírodu, jen to nebude na táboře ani výpravě, ale na výletě s rodinou.

● **ÚKOL Z PLAVEB:** Na výpravě

● **AUTOR FOTOGRAFIÍ:** KLÁRA KLINDEROVÁ – ŠKVRNĚ

budu pozorovat přírodu kolem potoka, řeky či rybníka. úkol pak má různé varianty:

- Zjistím, co do přírody nepatří, a napíšu to do rámečku. (1. stupeň)
- Zapišu si nebo nakreslím, co mě zaujalo. (nové zadání, 1. stupeň)
- Nakreslím tři živočichy či rostliny, které ve vodě a kolem ní žijí a rostou a které jsem viděl/a. U všech zkusím zjistit jejich jména. (2. stupeň)
- Nakreslím nebo nalepím obrázek tří živočichů nebo rostlin, které jsem viděl/a. Vyberu si jeden obrázek živočicha nebo rostliny, zjistím, jak se jmenuje a nějaké informace o něm, a povím je šestce. (nové zadání, 3. stupeň)
- V zimě můžeme pozorovat zejména vodní ptactvo. Děti můžou fotit a může tak vzniknout pěkná oddílová galerie.

● **ÚKOL 37 Z 1. STUPNĚ STEZKY:** Na výpravě nebo na táboře si vyberu oblast nebo oblasti (botanika, geologie, meteorologie, zoologie, ...), ve které/ých následně prokážu své znalosti poznáním deseti až dvaceti pro mě nových objektů (rostlin, hmyzu, hornin, oblaků, ...). (Polovina objektů je z vodního prostředí.)

● **VARIANTA ÚKOLU L Z 2. STUPNĚ STEZKY:** Ptáci. Poznám několik druhů vodních ptáků a představím je družině. Vysvětlím, jaký mají vztah k vodě a jak jsou přizpůsobeni životu ve vodě nebo u vody.

● **VARIANTA ÚKOLU L Z 2. STUPNĚ STEZKY:** Savci. Naučím se rozeznat vydru, ondatru, bobra a nutrii a vysvětlím, jaký je

jejich význam v přírodě. Na příkladu nutrie vysvětlím, jaká jsou rizika nepůvodních druhů.

HISTORIE A VODNÍ SKAUTING

● **ÚKOL Z 2. STUPNĚ PLAVEB:** Určitě jsi už viděl/a nějaký film, večerníček, pořad v televizi nebo jsi četl/a nějakou knížku, která byla o vodácích nebo námořnících. Vzpomínáš si na nějaký příběh? Pověz o něm členům své šestky. Máte přehled, jestli děti v oddíle čtou? Vytvořte si společně seznam knížek, které stojí za to si přečíst, filmů, které můžete zhlédnout, či písniček, které si můžete poslechnout i se pak naučit.

● **NOVÝ ÚKOL Z 2. STUPNĚ PLAVEB:** Vyrobuji (z papíru, z látky...) záložku do knihy, přívěsek na klíče nebo jiný užitečný předmět (např. ozdobím hrnek ve tvaru vlajky (vlajek) vlajkové abecedy, která se mi líbí. To

může být námět na výrobu vánočních dárků. Teď je na to pravý čas!

- **ÚKOL Z VODNÍHO SKAUTINGU – ROZŠÍŘENÍ 2. STUPNĚ STEZKY:** Model lodi. Postavím model lodi z libovolného materiálu. Tip na výrobu vánočního dárku pro skauty a skautky ;-)
- **VYDEJTE SE S NÁMI NA DOBROU STOPU! – KP 4/2020, STR. 6.** Film nám může pomoci v plnění některých úkolů skautské stezky, když je trochu upravíme:
 - varianta úkolu 43 z 2. stupně stezky: Příběh z historie. Najdu zajímavý příběh pojednávající o historii skautingu. Přečtu ho družině a zasadím ho do historického kontextu (popíšu dobu, ve které se příběh udál).
- varianta úkolu 43 z 2. stupně stezky: Skautská osobnost. Vyberu si skautskou osobnost, která mě něčím zaujme, a zjistím o ní co nejvíce informací, které následně popovprávím své družině.
- úkol z Příběhů našeho světa – rozšíření: Skautské místo. Představím družině zajímavé místo spojené se skautskou historií (státní, nebo regionální).
- **ÚKOL Z VNÍMÁNÍ PŘÍRODY – ROZŠÍŘENÍ Z 2. STUPNĚ STEZKY:** Starý mlýn. Navštívím starý mlýn (zachovaný či torzo) a zjistím, např. odkud a kudy šel náhon, kde stálo mlýnské kolo, odkud sem jezdili mlít, co a jak se mlelo. Zjištěné informace řeknu těm, kteří tam se mnou budou.

KULDA

„SKAUT APPKA“ SE MĚNÍ NA „LEVITIO“ A PŘINÁŠÍ PODCASTY – TAK POSLOUCHEJ!

ODDÍLOVÁ INSPIRACE

Oddílová inspirace

By Levitio (SkautAppka)

O oddílové činnosti, výchově, skautingu, dětech i technologiích. Povídají si Ondra s Lukym z Levitia (SkautAppky) a hosté.

Listen on
 Spotify

Message

WHERE TO LISTEN

ODDÍLOVÁ INSPIRACE

Speciál - Jak na online program (5/5) s Bleškou ze Skautu | #4.5

Oddílová inspirace • Oct 30

00:00

Share

00:57

BAŤŮV KANÁL

Vedle vltavské a labské vodní cesty, které jsou v České republice využívány jako vodní cesty, je i na jižní Moravě pro mnohé ještě stále neznámá malá vodní cesta – Baťův kanál. Jak už její název napovídá, za jejím vybudováním stojí významný český prvorepublikový průmyslník Tomáš Baťa. Nejde však jen tak o malé vodní dílo, které by napájelo rybníční soustavu, hnalo vodu na vodní mlýny nebo pomáhalo dopravě dřeva z těžko přístupných lesů. Baťův kanál byl vybudován podél řeky Moravy a částečně i v jejím korytě pro ložní dopravu a nechybí mu tedy všechny náležitosti dopravní vodní cesty včetně několika přístavů, zdymadel a dalších technických staveb. Dnes už svěmu původnímu účelu neslouží. Dávno se po jeho hladině netáhnou lodě plné uhlí z Ratíškovských dolů do Baťových továren. Baťův kanál patří tedy mezi velmi zajímavá místa v České republice, která stojí za návštěvu. Zvláště, když se mohou i členové oddílů vodních skautů seznámit s provozem přístavů a životem v nich i s několika plavebními komorami a dalšími menšími vodními díly s plnohodnotnými plavebními znaky, ale bez větších obav s kolizí s velkými nákladními loděmi.

Publikace „POZNEJ BAŤÁK“, kterou napsal Antonín Preget, však

● AUTOR FOTOGRAFIÍ: DAVID SVOBODA – CEDNÍK

přibližuje nejen samotné vodní dílo, ale i mnoho zajímavostí kolem něj. Nejen dětský čtenář se tak může dozvědět mnoho informací nejen o Baťově kanále, ale i o životě lidí kolem něj, přírodě či jednotlivých technických památkách.

V současné době je Baťův kanál zaměřený především na rodinný turistický ruch. Jeho klidné vody nejsou zcela jistě určeny k překonávání více než 65 kilometrů pomocí pádel, ale i to jde, minimálně část. Nicméně i jednotlivé kratší úseky mohou být zajímavé.

Návštěva této dnes již unikátní technické památky může být skvělou inspirací pro vodní skauty, ale i samotná publikace může přinést dobré podněty do naší oddílové činnosti. Může být pomocnicí v plnění vodáckých úkolů ve stezkách nebo ve vodáckých odborkách. Co je jejím obsahem?

- Vývoj Baťova kanálu,
- Základní poznatky o pravidlech ložní dopravy,
- Seznámení s celým vodním

dílem, jeho historií i budoucností.

Publikace je nejen přístupná na turistických informačních centrech okolo Baťova kanálu, ale v elektronické podobě je možné si ji prohlédnout a pracovat s ní i na webové stránce www.poznejbatak.cz.

Využijte toho v programu oddílu na dálku!

MIRA

Z DENÍKU INSTRUKTORŮ KAPITÁNSKÉ LESNÍ ŠKOLY VODNÍCH SKAUTŮ 2020

S novými vůdci KLŠVS Martinem Píckem – Silvou a Dášou Vencálkovou se instruktorský tým pustil do přípravy letošní Kapitánky 2020. Bohužel se ještě před jejím začátkem situace s epidemií nového typu koronaviru vyvinula natolik, že protiepidemická opatření způsobila zrušení hned tří víkendů, které měly předcházet vlastní táborové části Kapitánky. Frekventanti tak přišli o zahajovací víkend, víkend divoké vody a plachetní víkend. Vzhledem ke zcela netradiční a neočekávané situaci se instruktorský tým snažil pružně reagovat na vzniklou situaci. Plachetní víkend jsme rovnou přesunuli na jaro 2021 a víkend divoké vody jsme vměstnali do zářijového víkendu, letos naštěstí pro nás prodlouženého. Velkým úkolem instruktorského týmu bylo vybrat z kompetencí kapitánské zkoušky všechno, co lze samostatně nastudovat z Vodácké příručky (díky za ni!), předělat program lesní školy a připravit soubor úkolů, které frekventanti splní před letním během, o němž jsme stále doufali, že proběhne. Naše přání se splnilo a na tábořiště u Horažďovic pod Práchní v termínu 7.–16. srpna 2020 přijížděla skupina adeptů pro složení kapitánské zkoušky, která se navzájem příliš neznala, a teprve v letní táborové části se jednotliví frekventanti spolu mohli seznámit.

Kromě osvědčených programů a velkého důrazu na vodáckou praxi jsme letos poprvé přistoupili k evidenci kompetencí kapitánské zkoušky u frekventantů formou plnění stezek. Ty měly frekventanty seznámit se způsobem plnění zadaných úkolů a dovedností, jejichž zdárnou absolvenci měli frekventanti nyní přehlednou a jasnou. Bylo

tedy hned zřejmé, které části kompetencí mají již za sebou a které je teprve čekají. Zároveň jsme jim představili podobu, systém a možný způsob plnění nových skautských stezek i v jejich vlastních oddílech. Díky tomuto způsobu ověřování (a jemu předcházejícímu samostudiu Vodácké příručky), změnám v organizaci a přípravě některých programů bylo možné program Kapitánky zaměřit více na samotnou praxi a některé povinné zkoušky a splnění teoretických předpokladů absolvovat on-line. I proto jsme si mohli dovolit přidat programové bloky zaměřené na osobnost vůdce, historii skautingu a praktické sdílení zkušeností, námětů a inspirací mezi jednotlivými účastníky z jejich oddílů.

Na KLŠVS 2020 se přihlásilo 20 frekventantů, kteří byli rozděleni do čtyř posádek na základě vyplnění dotazníků. Aby se blíže seznámili, jednou ze změn původního plánu bylo zařazení úvodní putovní části s přespáním

mimo tábořiště po posádkách, kde si mezi sebou zvolili své komidelníky. Z řad instruktorského týmu byli jednotlivým posádkám přiděleni patroni družin, kteří se stali mostem mezi frekventanty a instruktorským týmem. Sešla se pestrá směsice pěších i vodních skautů různého věku a zkušeností. Jak jsme rychle zjistili, úroveň frekventantů ročníku 2020 je poměrně vysoká. Všichni bez obtíží splnili podmínku účasti na lesní škole (uplavat 200 m libovolným způsobem a uplavat 10 m pod vodou) a měli poctivě splněnou většinu úkolů z první části lesní školské stezky. Řada frekventantů také občas pomáhala s vedením programů v různých oblastech, a tím obohatila nejen své řady, ale i instruktory a lektory.

Vysoké nároky nemá jen instruktorský tým na frekventanty, ale platí to i opačně, na nároky a očekávání frekventantů od Kapitánské lesní školy. Kromě vodácké praxe a její metodiky frekventanti očekávali prohloubení zkušeností

● AUTOR FOTOGRAFIE: VAŠEK ZEDÍNEK

a znalostí i v rozměru skautské praxe, lesoškoláckých dovedností a osobnostního růstu kapitánů a kapitánek oddílů vodních skautů. Zejména letos pro nás bude zpětná vazba na jednotlivé programy velmi cenná, protože kromě snahy zapracovat některé podněty do zbývajících částí lesní školy budeme před dalším ročníkem pečlivě zvažovat, které nucené změny plánu zůstanou nouzovými, a u kterých se ukázalo, že jsou vhodnější než původní záměry.

Cílem Kapitánské lesní školy není jen splnění kapitánské zkoušky, ale díky letnímu běhu a tedy bližšímu kontaktu mezi účastníky i instruktory také získání důležitých kontaktů, osobních setkání a navázání skautských přátelství. To je jedním ze základních kamenů pro zdárný rozvoj jednotlivých oddílů, budování kontaktů a přátelství napříč celou republikou i získávání podnětů, námětů a příležitostí pro další skautskou činnost.

Oproti předchozím ročníkům byl zářijový víkend zaměřen především na praktické získávání

● AUTOR FOTOGRAFIE: VAŠEK ZEDÍNEK

vodáckých zkušeností na cvičném slalomovém kanále v Brandýse nad Labem, po kterém následovala výpomoc s organizačním zabezpečením závodu Napříč Prahou – přes tři jezy. Frekventanti mají před sebou ještě zimní a plachetní víkend. Doufáme, že oba zdárně proběhnou.

Všem instruktorům, garantům programů i dalším lektorům, bez jejichž pomoci a zkušeností by se nemohla Kapitánka se vši svou technickou náročností vůbec konat, patří velké poděkování.

Poděkování ale patří také skvělé kuchyni a všem, kteří

pomohli zajistit náročné technické podmínky – všechny lodě, vodácké i horolezecké vybavení, tábořiště, pronájem bazénů, kanálu – i těm, kteří pomáhali při přesunech frekventantů a plnili další dílčí úkoly dle potřeby celé lesní školy.

MIRA A KULDA

● AUTOR FOTOGRAFIE: MARTIN PICEK – SILVA

● AUTOR FOTOGRAFIE: VAŠEK ZEDÍNEK

LETNÍ BĚH KAPITÁNSKÉ LESNÍ ŠKOLY 2020

První mrazíky a zlátnoucí listí na stromech přiměje člověka ohlédnout se za proběhlou letní sezónou, s odstupem zhodnotit zážitky a vše si v hlavě uspořádat. Letošní rok nezačal z pohledu skautského hnutí úplně ideálně. Právě na jaře, kdy se rozbíhá skautská sezóna, vyráží se na výpravy, puťáky a plánují se tábory, jsme na pár měsíců museli na skautování zapomenout s tím, že nebylo jasné, kdy se život vrátí do starých kolejí. V českých (a moravských (a slezských)) luzích a hájích jsme na to ale zvyklí a po vzoru našich skautských otců, dědů a pradědů jsme pořád doufali, že se činnost opět rozběhne. Stejně tak organizační tým Kapitánské lesní školy po zrušení jarních víkendů ani na chvilku nepřipustil, že by letní běh neproběhl. A to bylo moc dobře, protože jinak by to opravdu bylo pěkně vypráskané léto.

Naštěstí ale měl virus v létě, alespoň ve střední Evropě

● AUTOŘI FOTOGRAFIÍ: MARTIN PICEK – SILVA, VAŠEK ZEDÍNEK

dovolenou, a proto jsme se mohli sejít začátkem srpna na nádherném vodáckém tábořišti pod starobylým hradem Prácheň u Horažďovic, abychom nasáli něco kapitánské moudrosti,

zocelili se v nejrůznějších vodáckých disciplínách a hlavně si užili neopakovatelnou atmosféru Kapitánské lesní školy vodních skautů. Sice nemůžu porovnávat, ale letošní ročník byl určitě nejlepší! Každopádně měl několik specifik. Tak například na kapitánskou školu dorazily silné kontingenty z Nového Města nad Metují (jeden účastník a dvě účastnice) a z Hradce Králové (čtyři účastníci). Tolik Východočechů tábořilo v místě naposledy, když Horažďovice obléhali orebité. Bohužel na lesní školu nedorazil harfenista ani hráč na lesní roh, protože jinak bychom určitě dali dohromady orchestr. Sešlo se ale spousta kytaristů se španělkami, jumby, gibsonkami a dvanáctistrunkou, dva kontrabasisti – jeden přivezl basu a druhý manželku, takže se museli domluvit na prostřídání, a dokonce se na tábořišti vyskytla i sada lidových valašských píšťal, na Prácheňsku působících dosti exotickým dojmem. S touto personální i instrumentální výbavou se pak téměř každý večer muzicírovalo, ať už na táboře, nebo při výpravách mimo tábořiště, a to

se stejnou vervou, s jakou se přes den pádlovalo.

Vodácký bůh Neptun a staroslovanský bůh deště, hromu a blesků Perun se asi společně domluvili (nebo je možná Silva zná z Klubu dospělých a domluvil to s nimi on), že nám dopřejí v podstatě ideální podmínky. V Otavě bylo dost vody kvůli deštům předcházejícím konání Kapitánské lesní školy, v době letního běhu však panovalo krásné srpnové počasí s azurově modrou oblohou a letními teplotami. V závěru letního běhu, kdy už náměstíčko u stožáru bylo trochu prašné, přišlo vhod několik přeháněk a jeden lehce deštivý den, úplně na poslední den ale opět zavládlo krásné počasí. To aby nám uschly neoprény a my si je nebalili na cestu domů ještě mokré.

Co ale vyšlo úplně nejlépe a nevděčíme za to žádným bohům ani vnějším okolnostem, ale jen a jen sami sobě – partě účastníků a organizátorů Kapitánské lesní školy vodních skautů 2020 – byla přátelská atmosféra a souznění. Třeba to byla náhoda, možná je to už v samotné skautské DNA, ale přátelská atmosféra a dobrá parta se vytvořily úplně okamžitě a i přes náročnost programů, časový tlak a vytíženost lektorů i účastníků vydržely do samého konce. Na vodě, při zpívání u ohně, při programu i při nezávazném pokecu u oběda splynuli organizátoři i účastníci v jeden monolitický švitořící a vtipkující celek, jakoby spolu jezdili na vodu už roky. A takový zůstane letní běh v mých vzpomínkách.

Letní běh byl pro mě zejména nevyčerpatelnou studnicí inspirace pro mou začínající vodáckou oddílovou činnost. Protože jsem nevyrostl v žádném skautském oddíle, natož vodáckém, a vůdcovské zkušenosti mám pouze suchozemské, bylo pro mě intenzivních devět dní neskutečným přínosem, který mi posunul obzory víc, než středověké Evropě zámořské plavby. Nejen při programech lektorů, ale při každodenních povídáních s ostatními účastníky jsem do sebe nasával esenci vodního skautingu, know-how vedení vodáckých oddílů, inspiraci pro program, oddílové tradice, vhodné vodácké terény k navštívení a všechno to, co dělá vodní skauty specifickými. Osobní kontakt, povídání a předávání zkušeností

nenahradí žádná publikace (i když je skvělá!), už proto byla myšlenka vyrazit na lesní školu tím nejlepším, co jsem pro svůj začínající oddíl vodních skautů mohl udělat. Musím dodat, že intenzita aktivit a přísun nových informací byl natolik masivní, že po devíti dnech kapitánské školy jsem byl opravdu pekelně unavený, únava byla znát i na ostatních účastnících a lektorech, kteří vedle mustrování účastníků museli často paralelně mustrovat i svoje potomstvo – to potom opravdu vyčerpá! Za celý letní běh tedy vysekávám organizátorům i nám účastníkům velkou poklonu. A ještě mám vzkaz pro mého spolupádlera z lodi – Symbo, díky za trpělivost!

PETR NÁHLOVSKÝ – NÁHL

TŘÍJEZOVÝ VÍKEND KAPITÁNKY OČIMA ÚČASTNÍKA

„Tak ještě jednou opakuju“, obrací se k nám lektor záchrany Zíp. „Skočíte do proudu, támhle před brankou č. 22 zaplavete pasivním plaváním doprava do vracáku, pak zůstanete plavat, necháte se vytáhnout vracákem zpátky do proudu a u branky č. 25 zaplavete aktivním plaváním, čili pólařským kraulem nebo sudama do vracáku vlevo. Jasný?“

Mlčky přikyvujeme. Vždyť to děláme už po několikáté. Stojíme po pás ve vodě ve slalomovém kanále v Brandýse nad Labem. Od rána prší. Teplota +9 °C je na konec září trochu nečekaná. Kdo se nehýbe, tomu se za chvíli začne samovolně třást brada...

Drak se s nadšením odrazí proti jazyku a skáče po zádech co nejdál do proudu. Za chvíli se už mohutnými soupažemi a kopáním dostává do spásného vracáku, který ho za odměnu protáhne za překážkou a pak zpátky do proudu. Drakovo nadšení je nakažlivé, postupně se jeden za druhým jak vodní výsadkáři vrháme do proudu.

Na úrovni překážky vpravo se snažím soupažemi nad hlavou a zuřivým kopáním dostat z proudu do vracáku. Pokud by někdo čekal, že stačí jen natočit hlavu ke břehu s tím, že ho milosrdný proud do vracáku dostane, ten by se zatraceně spletl. Taky název „pasivní plavání“ je docela zavádějící – při „pasivním plavání“ musíš plavat zatraceně aktivně, aby to fungovalo. Navíc se mi rukávy vodácké bundy naplnily vodou, takže mávám jak panáček Michelin s rukama zatíženými několika kilogramy vody, jak v posilovně. Fakt dobrý. U branky č. 25 rotuju sudama k levému břehu. Dravý proud se hrne skrze přílbu, absolutně nevím, kde je dole a kde je nahoře. Pak cítím, že mě někdo ze spolubojovníků chytá

za vestu a přitahuje do vracáku. „Díky!“, vydechnu. Z hloubi břicha ze mě vyjede říhnutí. Voda z Labe je fakt chuťovka, můžu doporučit.

Jsme na Tříjezovém víkendu Kapitánské lesní školy vodních skautů. Po letním běhu Kapitánky v srpnu u Horažďovic máme tento víkend na programu výcvik a zkoušky na slalomářském kanále v Brandýse nad Labem. Páteční večer jsme strávili v bazéně, pomáhali unavenému plavci, tahali za sebou utonulého a vytahovali utonulého na břeh. Dnes ráno byla vstávačka v 7:00 a v 8:00 odjezd na kanál do Brandýsa.

„Takže každý z vás si projede kanál na trojdiráku v pozici háčka i v pozici zadáka“, hlaholí lektor Vondráš s typickým, líbezným úsměvem. „Nejdříve to zavěsíte doprava za brankou č. 2, pak hned nájezd do proudu a zavěsíte doleva za branku č. 10. Odtud opět nájezd do proudu, tentokrát z druhé strany a dolů do prvního bazénu doleva, odtud uděláte traverz k pravému břehu a pak zpátky k levému břehu. Pak najedete

...pasivní plavání není zas tak pasivní...

● AUTOR FOTOGRAFIÍ: VAŠEK ZEDÍNEK

do proudu a sjedete až dolů. Tím bude vaše jízda hotová. A takhle několikrát za sebou, dokud vás nevystřídáme. Myslete na náklony, ať vám jde proud pod loď, jinak se hned budete koupat. Dole trénují upoutaného zachránce, tak jim zrovna posloužíte jako figuranti...“, dodává lišácky.

A tak najíždíme a drilujeme výjezdy do vracáku, traverzy proudu a nájezdy do proudu, až z nás leje. Vzhledem k tomu, jak vytrvale prší a jak často jdou vlny přes palubu a občas i přes hlavu, je vlastně dnes ideální teplota.

„Hele, mě se zdá, že přestává pršet“, nakloní se ke mně Drak na

...skočíte do proudu, pak pasivně do vracáku u branky č. 22, pak znovu do proudu a aktivně do vracáku č. 25...

břehu. Rozumím mu. Když ti už dvě hodiny jdou vlny pořád přes hlavu, zdá se ti na břehu, že šňůry deště trochu ustávají. Hezký optický klam.

Vyhříváný party stan Vaška Zedínka s Péťou, UMou a Watappou je oázou mírně vyšší teploty a hlavně zdrojem teplého jídla a čaje. V krátké pauze se nahnou všechny mokré neopreny v přilbách dovnitř, nikdo se ani nepokouší převléct do suchého, naopak každá vrstva se počítá.

Pak šéf Kapitánky Silva nekompromisně velí a my jdeme na další dvě hodiny do kanálu.

Po čtyřech hodinách v kanále přiharcujeme zpátky na vodáckou základnu Křížek, kde dlíme v Albatrosovně. Roušky na obličej, začíná debata nad oddílovými plány, moderovaná Kuldou. Jak často chodíte na bazén? Chodíte na bazén na schůzkách nebo si pronajmete bazén o víkendu na celý den? Plníte společně odborku Plavec? Vytvořili jste si svoji náročnější odborku Zlatý plavec?

...nájezdy do proudu pod vedením Vondráše...

Každý oddíl to praktikuje jinak – od sváteční návštěvy bazénu jednou za tři měsíce, až po schůzky v bazéne každých 14 dnů... Samozřejmě mimo vodáckou sezónu.

Debata končí, my zůstáváme ve spacácích na podlaze Albatrosovně. Zítra nás čeká opět kanál.

Cítím, že mi spolubojovník Alfonso tahá za karabinu s lanem cvaknutou na záchranný popruh

na vestě. Kontroluje mě. Bude mě ze břehu jistit, když budu v roli upoutaného zachránce,

„Rozběhni se po břehu, musíš se co nejdříve odrazit a neskákej tam šipku, ani po nohách, ale na placáka“, radí parťák zkušeně.

Vidím, že plaváček Symbo už skočil do proudu a rychle se přibližuje.

Rozběh, odraz a skáču placáka podle Alfonsovy rady. Rána do

hrudníku mě trochu překvapí. Hladina mě liskne do tváře takovou silou, že mi skřípec z nosu odletí někam do nenávratna. Ten placák, to byla fakt dobrá rada... Tři tempa kraulem a držím Symba zezadu za popruhy vesty. Čekám na trhnutí záchranného lana. Místo toho přichází jen slabé pošuknutí... a už plaveme se Symbem poslední třetinu kanálu společně. Hmm, ukazuje se, že kovová záchranná přezka musí být provlečena nad dvakrát, jinak se záchranný pás vesty silou proudu „odpráskne“ sám... Plavbu vlnami ukončuji tradičním říhnutím. Voda z Labe má nezaměnitelnou chuť.

Taky neděle je na kanále v Brandýse podobná sobotě – jen nepříší. Po mostě nad kanálem korzují spořádané brandýské rodinky s kočárky a malými dětmi. S údivem a zájmem, s jakým malí děti sledují projíždějící cirkus, na nás hledí z mostu dolů.

Pro nás jsou to opět čtyři hodiny v kanále. Jednotlivé skupiny účastníků se protočily a postupně prokazujeme lektorům zvládnutí pasivního a aktivního plavání, záchranu házečkou, upoutaného záchránce, jízdu na kánoi. Pak ještě přichází raft a kdo má zájem – tak kajak.

Povzbuzen příjemným kajakem na Otavě na letním běhu, sedám do Vondrášova Big Dogu.

„To je příjemnej kajak, ten ti hodně vodpustí...“, pravil Vondráš, když mi ho půjčoval. Omyl. Vondrášův Big Dog mi neodpouští vůbec nic. Hlavně ne moji nejistotu v šikmých válcích, kde dostávám kopance od proudu tu z jedné strany, tu z druhé. Jeden jsem ustál, druhý mě rozhodil, teď to chtělo trochu vylehnout na pádlo a nabrat stabilitu... už jsem tam. Proplavávám kanálem, lovím kajak a důkladně ochutnávám řeku. Voda z Labe má fakt nezaměnitelnou chuť...

Večer, po návratu z kanálu na

Křížek organizátoři Kapitánky suše předpokládají, že jsme plni sil a pozornosti. Proto nasazujeme roušky a čeká nás druhé kolo diskuse, opět nad oddílovými plány. Kulda, skrývající svůj nakažlivý úsměv pod rouškou, nás pevně vede debatou. Sotva se navečeříme, už je tu Vondráš a přehrává na plátně naše neumělá výuková videa, na kterých učíme své svěřence v oddílech správné technice pádlování. Nad standardní mobilovou produkcí se vysoce tyčí Matlákův sebeironizující videofilm, který dává celému večernímu filmovému festáku tu správnou happeningovou korunu.

Už ani nevím, kdy jsme v neděli večer zalehli. Před námi je totiž ještě pondělí 28. září, a tedy závod Tři jezy. Někteří z nás budou na pražských jezích jako záchranáři, ostatní v lodích jako závodníci. Těžko odhadnout, která mise je náročnější...

V pondělí vstáváme s Čajlím a Indym na Křížku v 5:30. Než se nasnídáme, dobalíme věci a postavíme na konec dlouhé fronty vleků s loděmi, je 6:30. Vyrážíme na Císařskou louku.

Krátce po 7:00 skládáme pramice na břehu Vltavy mezi prvními.

Z Vltavy se kouří, teplota + 3 °C, těžké mraky. Uvidíme, v jakém stavu dorazí dětský závodníci

z našeho oddílu. My tři jsme po víkendu ve slalomovém kanále slušně žahlí, na druhou stranu rozpádlování a hlavně – na toto počasí dokonale adaptovaní. Nějaký hrozící deštík se nemůže vyrovnat čtyřem hodinám v kanále. Každý budeme kormidlovat jednu oddílovou loď.

Výstřel! Odstartováno! Kolem vaří voda od záběrů stovek paží. Loď narazí svými borty jedna o druhou a na chvíli vyřazují příslušnou řadu pádlařů z výkonu... Rvu pádlo do vody ve frekvenci, jakou ještě zvládnou udejtchat. Čtyři hošiči přede mnou se rytmicky předklánějí za dalším a dalším záběrem. Teprve za Šitkovským jezem se pole závodníků trochu roztrhá, že máme kolem sebe dostatek místa. Po necelých 47 minutách výkonu se převracím na kormidelnickou lavičku. Je po všem!

Teď už jen naložit 4 pramice, všechna pádla, vesty a další věci, odvézt celý vlek do Hradce, rozdat mokré hydro členům oddílu a zaparkovat vlek s loděmi u Zídků.

Přijíždím domů už za tmy. Nevybalené lodní pytle házím se všemi mokřými věcmi do garáže. Letmo se pozdravím s rodinou, beze slova do sebe naházím večeři a jdu spát.

...dá se raft cvaknout?

Je úterý 29. září. Bolí mě úplně všechno. Pod kůží mi běhají mra-
venci. COVID? Labská voda? Nebo
jen reakce na fyzicky náročný ví-
kend?

Trvá mi celou hodinu velmi, vel-
mi lehkého strečinku, než jsem
schopen alespoň normálních
pohybů. Sedám do auta před do-
mem, čeká mě 120 km do kancelá-
ře v Praze. Mám dnes naplánované
tři porady, kde mám dodat svým
kolegům chuť a energii do dalšího
týdne...

Není ten vodní skauting zas tak
špatná zábava.

JELEN

...Tři jezy s posádkou Endurance...

VÍKEND DIVOKÉ VODY OČIMA DÍTĚTE

V srpnu jsem byla na Víkendu
divoké vody v Českém Vrbném.
Bylo to skvělé a všichni by tam
měli jet. Hlavně ti, co se rádi kou-
pou ve vlnách, protože tam byl
člověk celý den úplně mokrý. ☺
Skákání a plavání v proudu mě
hrozně bavilo, ale nezapomeňte
si nosátko, jinak budete mít vodu
všude v hlavě.

Kromě plavání jsme jezdili na
raftech, barakách a kánoích, ně-
kteří si plnili zkoušky. Také jsme
házeli s házečkami. V sobotu
byla přednáška a při ní se nad

kempem objevila obrovská duha.
Hezčí jsem ještě neviděla. Některé
bolelo břicho, ale ne všechny. Úpl-
ně nejlepší to bylo v neděli ráno,
kdy napouštěli kanál a my jsme se
v něm brodili. Udělali jsme dlou-
hý vláček, a jak ta voda tekla, tak
se celý roztrhal a všichni odplavali
 pryč.

Byla to velká legrace a chtěla
bych jet na takový víkend zase.

ROZÁRIE ČENOVSKÁ – IZOLEPA,
10 LET

● AUTOR FOTOGRAFIÍ: KLÁRA ČE-
NOVSKÁ – CHOBOT.

NAPŘÍČ PRAHOU - PŘES TŘI JEZY 2020

Stejně jako mnoho jiných akcí letos, i Tři jezy byly poznamenány epidemií koronaviru. Při poslední konzultaci opatření pro letošní závod dne 24. září jsme se dozvěděli, že to je „zatím v pořádku“, a tak jsme se i letošní ročník definitivně rozhodli uspořádat. Závod společně se splutím měl v posledních třech letech přibližně 4200 účastníků. Operativně jsme akci plánovali tak, aby se účastníci mimo vodu setkávali jen ve stavebně oddělených areálech s obsazeností významně pod 1 000 osob tak, aby se účastníci vzájemně nemíchali a mimo vodu nesetkávali. Na základě konzultací s Hygienickou stanicí Hl. m. Prahy jsme přijali konzervativní výklad nařízení Ministerstva zdravotnictví ČR, podle kterého venkovní sportovní akce

(mimo stavebně členěné areály) mohou mít aktuálně 1000 účastníků, což odpovídá vlastnímu závodu. Pro dodržení nařízených limitů počtu účastníků jsme tedy byli nuceni pro letošní rok zrušit volné splutí a v závodě zrušit kategorie kánoí a raftů. Epidemiologické riziko v otevřeném prostoru na vodě (při plavbě) bylo shledáno jako nevýznamné, ale bylo třeba předejít kontaktu na březích (dodržování odstupu 2 m) mezi skupinami z různých měst. Proto byla do letošního ročníku promítnuta následující opatření:

Registrace i placení závodu bylo kompletně on-line bez registrace na místě, s uzávěrkou 21. 9. 2020.

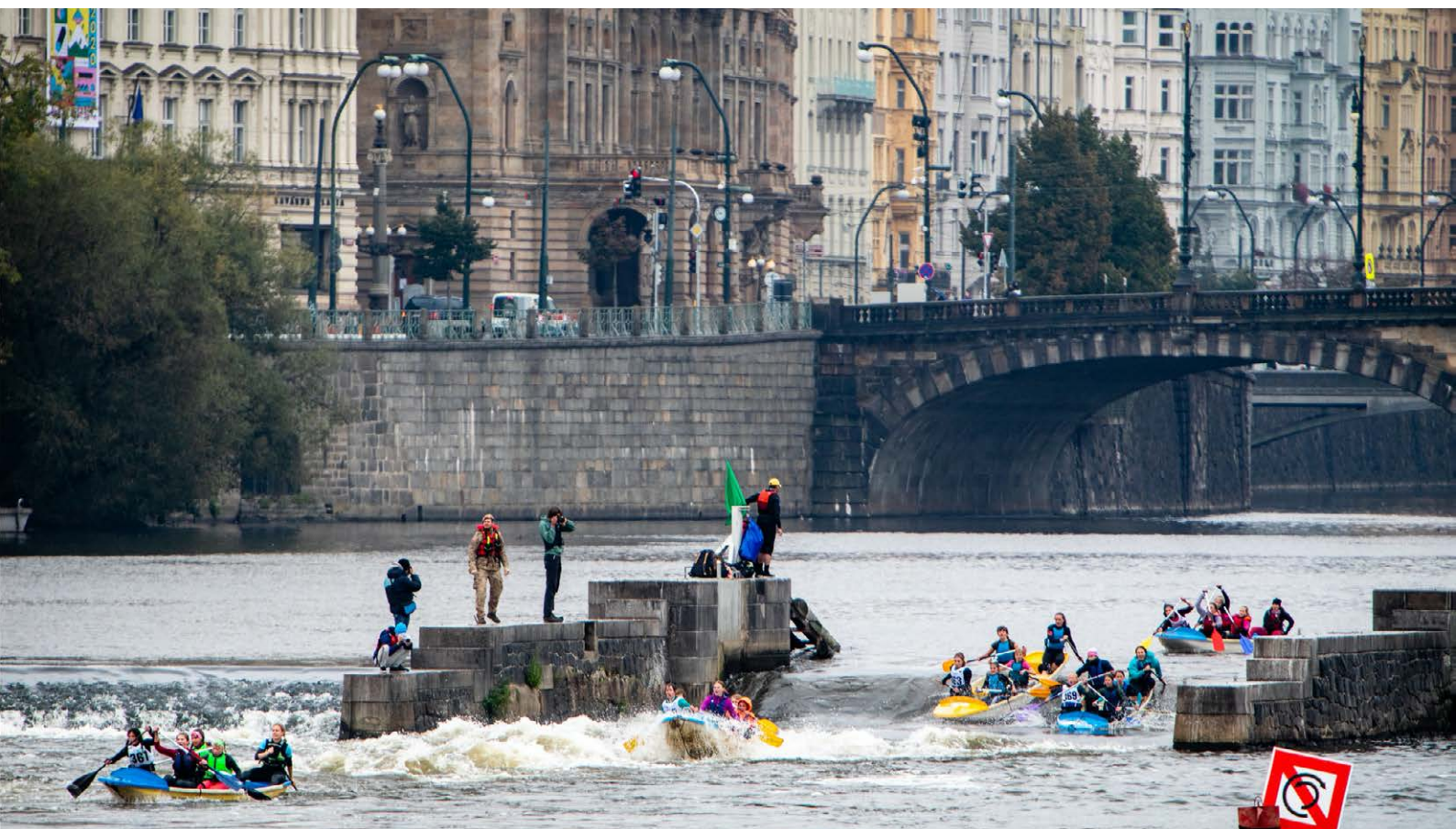
Připravili jsme on-line výklad trati jako video: <https://youtu.be/H32oGF1c0IA>.

Zrušili jsme občerstvení v cíli závodu a slavnostní vyhlášení výsledků, výsledky jsme postupně zveřejňovali online, protesty jsme přijímali také online přes webový formulář.

Kvůli obavám z finanční ztráty v případě zrušení závodu v posledních dvou týdnech před 28. 9. objednáme trička pro vítěze, poháry a medaile až po závodě, a vítězné posádky je spolu s cenami tedy obdrží během října.

Startovní čísla jsme přidělili již v týdnu před závodem a jejich výdej byl ráno před závodem přímo z vody do lodí, aby na břehu nevznikaly fronty. Hned po projetí cíle jsme čísla vybírali opět na vodě.

Vzhledem k očekávanému špatnému počasí a nejasnému vývoji

● AUTOR FOTOGRAFIE: PETR KALOUSEK – ROBINSON

průtoku byl i přes zrušení volného splutí jen mírně snížen počet záchranných lodí. Pod prvním jezem byly připraveny dva motorové rafty skautských záchranářů a člun VZS Praha 15; pod druhým jezem byly dva větší čluny VZS Praha 6 a člun Poříčího útvaru Městské policie Praha, třetí jez jistila jedna posádka skautských záchranářů s raftem. Dále na trasu závodu dohlížela loď poříčího oddělení Policie ČR a prostor od Helmovského jezu k Libeňskému mostu zajišťoval motorový člun VSZ Praha 15. Všechna riziková místa byla zajištěna zdravotníky Skautského záchranného týmu, kteří měli na starosti i případný i svoz podchlazených z trati do cíle. O plynulost dopravy na Císařské louce se

starala Skautská ochranná služba.

Letošního ročníku se zúčastnilo 137 posádek v kategoriích kolektivních plavidel – 8 v kategorii roverů, 3 v kategorii rangers, 40 v nejobsazenější kategorii skautů, 12 v kategorii skautek, 18 v kategorii vlčat, 6 v kategorii žabiček, 21 v kategorii žáků open a 29 v kategorii dospělých open. Dále se závodu zúčastnilo 27 paddleboardů v různých kategoriích a 27 různých plavidel v kategorii trénink. Ranní závod kategorie paddleboardů a týmových paddleboardů se stal regionální součástí seriálu Českého poháru v paddleboardingu.

Šitkovským jezem projelo 226 lodí. Rozhodčí u Karlova mostu zaznamenali 16 zalitých nebo

cvaklých lodí. Diskvalifikovány byly za přijetí pomoci jen 3 posádky a další 3 posádky za nedodržení trasy závodu.

Průtok Vltavy v Chuchli byl 69 m³/s, tj. sice více, než teklo poslední dva roky, ale stále méně, než je průměrný průtok v tuto roční dobu.

Děkujeme všem pořadatelům pod taktovkou Hvězdáře, bez nichž by 3 jezy nebyly.

KULDA

● AUTOR FOTOGRAFIE: PETR KALOUSEK – ROBINSON

● AUTOR FOTO.: DALIBOR BAMBAS

PRAHOU S ROUŠKOU – PŘES TŘI JEZY BEZ ROUŠKY

V pondělí 28. září 2020 bylo v brzkých ranních hodinách na břehu Vltavy nad Vyšehradem nevyjímky klidno. Oproti předchozím ročníkům skautského závodu Napříč Prahou – přes tři jezy bylo letos kvůli pandemii zrušeno volné splutí.

Ale i sami závodníci se tentokrát neshromažďovali pod žlutou věží Stadionu vodních sportů na Císařské louce. Ve smršti emailů, prezentací a nakonec i výkladového videa byli závodníci instruováni dopředu o průběhu celého závodu, všech podrobnostech a důležitých aktuálních informacích, aby již v samotném místě startu nebylo potřeba nic osobně vysvětlovat a kontakt mezi oddíly byl omezen na minimum.

Rok 2020 je v mnohém jistě výjimečný, nicméně celosvětová pandemie koronaviru, který zasáhl v plné síle i Českou republiku už od jarních měsíců a přes dočasné uvolnění protiopatření v době letních prázdnin a opětovné postupné zpřísnování protiopatření

od konce léta, nenechal ani pořadatele tohoto výjimečného největšího skautského vodáckého závodu klidně spát. Jak už bylo výše uvedeno a nyní i na stránkách Kapitánské pošty pro budoucí generace zaznamenáno, volné splutí bylo tohoto roku zrušeno. Snahou i zbožným přáním všech vodních skautů bylo zachovat alespoň závod.

Opatření vyhlášené vládou České republiky se mohla měnit kdykoliv ze dne na den, dokonce z hodiny na hodinu, proto byla i celá organizace závodu přizpůsobena tak, aby pokud možno nic nemohlo ohrozit samotný závod. Všichni účastníci závodu se nalodžovali na nejrůznějších přístupných místech okolo startu. Organizátoři doporučovali, aby se i spřátelené oddíly, přístavy, skupiny, posádky i jednotlivci, kteří pro tento den přijeli z nejrůznějších koutů naší země, nesetkávali a dodržovali karanténní vzdálenost. Roušky byly na březích u startu a v cíli povinné bez

výjimek. Skautsky disciplinované posádky jednotlivých lodí připlouvaly před startem vyzvednout si svá startovní čísla ke třem na řece plujícím raftům, aby ke kontaktu jednotlivých osob z různých posádek docházelo minimálně.

Jindy zaplněné a rušné tribuny u startu i zázemí byly téměř prázdné, jen na břehu o sobě občas daly vědět hlasitým povzbuzováním hloučky z jednotlivých oddílů a přístavů, které teprve čekaly, až i na ně přijde řada a pokyn seřadit se na pomyslné startovní čáře mezi žlutými bójemi.

Postupně po startovních výstřelech hlavního startéra Bubyly v rychlém startovním tempu odplouvali závodníci v jednotlivých kategoriích, vše pod bedlivým dohledem ředitele závodu Hvězdáře a hlavního rozhodčího Pavlíka Bára. Ranní mlha nad Vltavou se pomalu rozplývala, nicméně občasný déšť padal i při závodě. Průtok 70 m³/s sliboval příjemný závod.

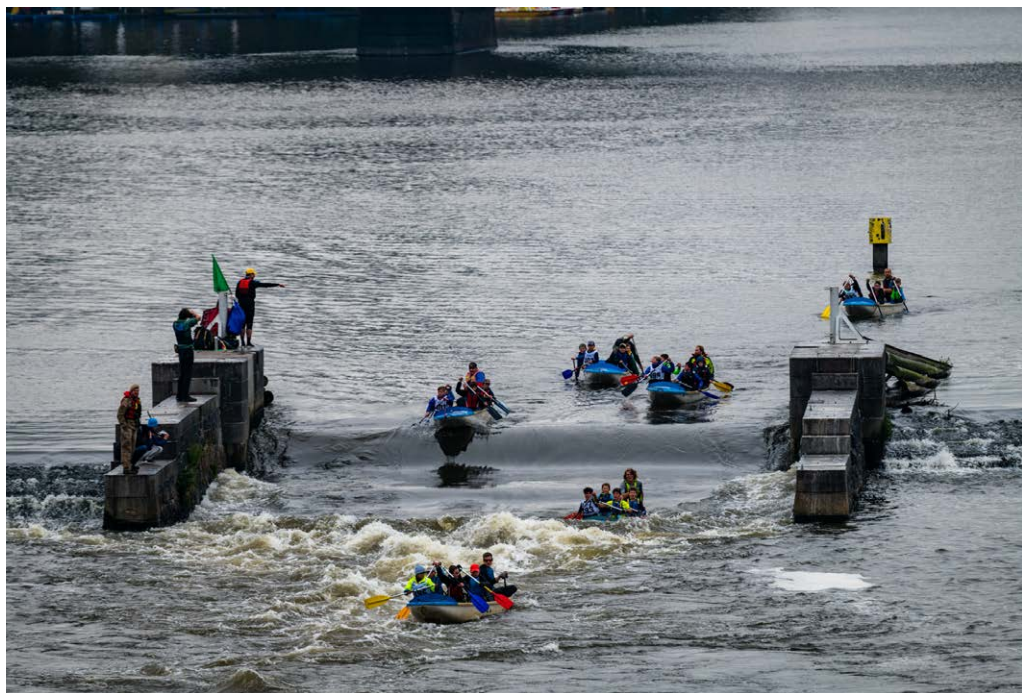

● AUTOR FOTOGRAFIÍ: PETR VÁŇA

Díky spolupráci mnoha dobrovolníků, ale i frekventantů KLŠVS byly zajištěny jednotlivé organizační pozice, dohled na všech jezech i prvotní vodní záchrana pod jezy. Složky Poříčího oddílu Městské policie, Vodní záchranné služby a dalších záchranářů měly letos pod jezy mnohem méně práce i díky zrušení volného splutí. Se samotným závodem se jednotlivé posádky již popraly dle svých možností a schopností. Tradiční rivalové se utkali na vltavském kolbišti, aby opět jen jednou v roce mohli srovnat své síly.

A v cíli opět vládl koronový minimalismus. Závodní posádky po projetí cílem ihned, ještě na vodě, odevzdávali startovní čísla a bez dlouhého zdržování nakládaly lodě a odjížděli. Brzy po poledni byl ostrov Štvanice opět prázdný. Mezitím jednotlivé oddíly již netrpělivě na webu sledovaly, kdy bude uveřejněna výsledková listina závodu. Závod se díky neuvěřitelné organizační síle i letos podařilo uskutečnit. Nezbývá než poděkovat, protože to rozhodně muselo být velmi náročné. Přitom by stačilo jen málo a z důvodu proticovidových opatření mohl být ze dne na den zrušen bez náhrady.

Stejně jako v předchozích letech

● AUTOR FOTOGRAFIE: MICHAL JANATA – KALICH

je spíše škoda, že Junák nevyužil této výjimečné události a neukázal se tak širší veřejnosti. Proč nebylo vidět na jednotlivých jezech, že se jedná o skautskou akci? Není to tak trochu škoda? Nechci a ani nemohu srovnávat nesrovnatelné, ale ani na oficiálních informačních kanálech Junáka nebylo kromě základních informací moc slyšet ani vidět. Nedokážu posoudit dosah závodu např. v Praze

nebo Středočeském kraji v mediálních prostředcích, ale novinářů, fotografů bylo určitě méně.

MIRA

● AUTOR FOTOGRAFIE: TOMÁŠ FOLDYNA

BULVÁR O TŘECH JEZECH

VIRTUÁLNÍ KAMELOT BULVÁRU SE LETOS PO SVÁTEČNÍM ZÁVODU PŘES TŘI JEZY V PRAZE ROZEZNĚL NAPLNO!

Letošní závod Napříč Prahou – přes tři jezy by se dal díky zrušenému volnému splutí pro širokou veřejnost označit za mimořádně klidný. O co klidnější byl samotný závod, ke kterému nebylo prakticky o čem psát kromě průtoku, počasí, počtu posádek a výsledků závodu; o to víc se tentokrát snažili novináři Deníku.cz, Blesku, Pražského deníku a Novinek kraje.

V článcích především rezonuje: převrácená pramice s šesti pasažéry, šok z pádu do ledové vody, příliš velká plovací vesta bránící orientaci, členové posádky přeceňující vlastní síly při snaze zachránit ostatní a špatné vybavení posádky a zoufalé volání posádky o pomoc!

Ti poctivější odcitovali i skutečnost, podle které organizátoři nepodcenili přípravu, a tak mohly závod zajišťující záchranáři v čele s Vodní záchrannou službou a strážníky z Poříčnického útvaru Městské policie Praha pomoci především dvěma dětem

a kormidelníkovi jedné ze zatopených lodí pod „Karlovkou“. Co bychom si z toho měli přece jen vzít my, vodní skauti a účastníci tohoto výjimečného skautského závodu? Je samozřejmě dobře, že posádka Poříčnického útvaru pomohla posádce pramice na palubu své lodi Pioneer Multi. A samozřejmě, že je vytáhli, protože o to byli požádáni. A samozřejmě, že se počítá s tím, že se některé posádky, zvláště pod Staroměstským jezem, prostě uchlastají, také proto jsou místa pod jezy zabezpečena záchranáři.

Sebekritickým pohledem je však nutné také přiznat, že asi vše v pořádku nebylo ani na straně zatopené posádky. Špatně dotažená vesta, děti mohly být lépe připraveny na možnost nedobrovolné koupele ve Vltavě. Situace, kdy se posádka rozdělí a plave někam jinam než vybavení, je neřešitelná i z pohledu záchranářů, kteří pak pro ně musí také plavat, protože člun nemůže být na dvou místech současně, popř. bezpečně manévrovat mezi plavajícími lidmi. Kdyby se za závodními kategoriemi hrnula třítisícová vlna vodáckých turistů, asi by tento případ zapadl, nicméně možná i on ukázal na to, že některé podmínky účasti by závodníci rozhodně neměli podcenit a i sebezáchraně je potřeba věnovat při vodácké skautské činnosti náležitou pozornost. Potom totiž nezbyde novinářům nic jiného než chválit. Třeba kvalitní organizaci, krásný komerční nezneužitý závod, výjimečnost této události, kdy jen jednou v roce si lze tyto tři jezy v Praze splout, spořádanost skautských posádek před zahájením závodu i při rychlém ukončení, skutečnost, že se účastnilo 144 pramic, skoro 30 paddleboardů a přes 50 dalších lodí a další skvělé věci, které tato akce přináší.

A to bychom byli rádi.

Vltavský vodník chtěl dušičky. Poříčnický útvar strážníků mu je vyrval z náručí

29.9.2020

Převrácená pramice s šesti pasažéry, ledová voda a špatné vybavení posádky během svátečního závodu Přes tři jezy zaměstnaly strážníky z Poříčnického útvaru pražské městské policie. Díky včasnému zásahu se podařilo všechny topící se závodníky dopravit do bezpečí a také zajistit i jejich ztroskotané plavidlo.

● ZDROJ: PRAZSKY.DENIK.CZ

Závod Přes tři jezy v Praze mohl skončit velkou tragédií

© 29. 9. 2020 Petr Binder Praha, Zprávy

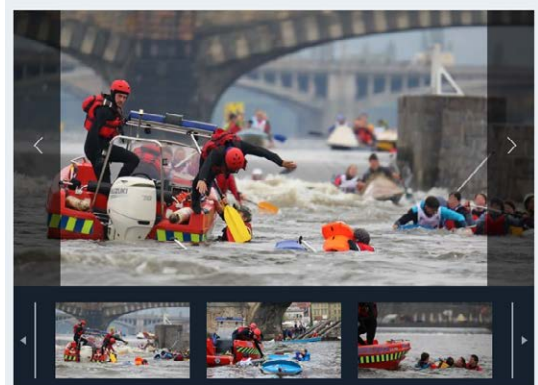
Zdroj: Vodní záchranná služba

PRAHA – O svátečním dnu se na Vltavě v Praze konal závod Přes tři jezy. Jedna posádka však svoji loď převrhla do studené vody. V tu chvíli šlo o minutu.

„Převrácená pramice se šesti pasažéry zaměstnala strážníky z Poříčnického útvaru,“

● ZDROJ: NOVINYKRAJE.CZ

Drama na Vltavě: Převrhla se pramice, dvě děti a čtyři dospělí skončili v peřejích!

29. září 2020 • 15:56

Sdílejte:

● ZDROJ: FB MĚSTSKÉ POLICIE HL. M. PRAHA

MIRA

● ZDROJ: BLESK.CZ

SKARE 2020 NA DLOUHÉM RYBNÍCE

Letošní ročník Skare se netradičně konalo třetím zářijovým víkendu. Příznivci jachtingu se sešli u Dlouhého rybníku poblíž města Lanškroun v Pardubickém kraji.

Závod proběhl ve znamení několika změn. Účastníci měli možnost doma před závodem zhlédnout připravená komentovaná videa týkající se startování, podoby trati a práva plavby (dostupné na <http://skare.skauting.cz/metodika>). V platnost vstoupila nová verze Pravidel skautské regaty Skare 2020–2022, která upravuje především startovní kategorie. Výsledky jednotlivých rozjížděk pak byly dostupné online na stránkách akce už několik minut po ukončení rozjížděky.

Mimo plachtění byl připraven i doprovodný program, během kterého si účastníci vyzkoušeli své dovednosti lukostřelby či šifrování.

Po sečtení výsledků (v příloze tohoto čísla Kapitánské pošty)

- AUTOŘI FOTOGRAFIÍ: RENATA ZOLLEROVÁ – JEČMÍNEK, DAVID HERUDEK – SHRAS

se mezi ty nejúspěšnější zařadily posádky z přístavů Sedmička Pardubice, VIRIBUS UNITIS Ostrava a střediska Javor Česká Třebová. Obdivuhodný výkon předvedla posádka lodi 43 Victoria ze Sedmičky

Pardubice, která zvítězila v kategorii S (skauti a skautky) ve všech čtyřech rozjíždkách, které absolvovala.

JEČMÍNEK

25. skautské mistrovství ČR v jachtingu

18. – 20. 9. 2020 na Lanškrounském rybníku
(Máchovo jezero se odkládá na 2021)

SEE YOU **AQUA 2021**

25.-31.7.2021

f AQUASLOVAKIA

MORE INFO: WWW.AQUA.SK

PROUDEM PARAGRAFŮ

JAK NA MOLO?

Řada oddílů, tábořících u vodních ploch, zřizuje po dobu tábora dočasná mola pro přístup k oddílovým lodím a pro snadnější vyplutí na hladinu. Lodě, zvláště laminátové a dřevěné, častým vytahováním na břeh trpí a vyvázání u mola po dobu tábora je pak výrazně šetrnější cestou, která ušetří desítky hodin broušení, laminování a lakování v loděnicích. Některé oddíly pak mají mola u svých přístavů či loděnic celoročně. Je ale možné si na vodní plochu umístit jakékoliv molo, byť dočasně, bez jakýchkoliv povolení? Pojďme si to rozebrat.

Pro posouzení, co potřebujeme, abychom molo mohli používat legálně, je nejprve důležité se zamyslet nad jeho technickým řešením. Jedná se o molo pevné, či molo plovoucí? Pevná mola, tedy taková, která neplují na hladině díky vztlaku, ale jsou pevně vetknuta do dna, například na

kůlech či sloupcích, jsou vždy považována za vodní díla k plavebním účelům dle § 55 odst. 1 písm. f) zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, (dále též jako „vodní zákon“) a pro jejich výstavbu by měl každý investor mít platné stavební povolení, vydávané v tomto případě speciálním stavebním úřadem, kterým je vodoprávní úřad (obec s rozšířenou působností). Na sledované vodní cestě pak k žádosti o stavební povolení je nutné přiložit závazné stanovisko Státní plavební správy. Co se týče majetkoprávního vypořádání pevného mola, vyžaduje umístění pevného mola uzavření nájemní smlouvy, vzácně zřízení věcného břemene (moderněji služebnosti) s vlastníkem pozemku, na kterém se vodní plocha nachází. Nejčastěji se bude jednat o stát, zastoupený některým státním podnikem Povodí, může to být ale i obec či soukromé fyzické nebo právnické osoby, pokud se jedná o molo na obecním nebo soukromém rybníku. Podniky Povodí mají zpravidla

zpracovaný ceník, který finančně zvýhodňuje neziskové a veřejně prospěšné subjekty, jako je Junák – český skaut.

Plánujete-li umístit plovoucí molo, nejedná se z právního pohledu o vodní dílo (stavbu), ale o plavidlo, přesněji o plovoucí zařízení ve smyslu § 9 odst. 4 písm. d) zák. č. 114/1995 Sb., o vnitrozemské plavbě, ve znění pozdějších předpisů. Dlouhodobé umístění plovoucího zařízení pak vyžaduje pevné vyvázání (např. zabetonováním vývazného prvku do úpravy koryta). Toto technické řešení pak vyžaduje souhlas správce toku, opět nejčastěji státního podniku Povodí. Ten svůj souhlas většinou podmiňuje uzavřením nájemní smlouvy podle stejného principu, který platí u pevných mol. Taktéž požaduje kladné stanovisko Státní plavební správy, pokud se molo nachází na sledované vodní cestě. U některých lokalit (např. Slapy, Orlík) je dán počet míst pro umístění plovoucích mol, který se nenavyšuje. Brání se tím přetlaku lodí v jachtařsky oblíbených lokalitách. Provozovatel mola pak obdrží číselný kód, kterým své molo viditelně označí, aby bylo možno v terénu jednoduše zkontrolovat, která mola jsou vybudována legálně a která pouze „na divoko“. Správci toků ale nejsou v odstraňování nelegálních mol příliš horliví a zpravidla k tomu přistupují až na základě stížnosti místních (což je zpravidla pouze v oněch hodně

jachtařsky exponovaných lokalitách). Protože je molo plavidlem, patří mezi povinnosti provozovatele mola vymístění plavidla před dosažením stavu, při kterém je zakázána plavba (zpravidla druhý povodňový stupeň) do chráněného místa a též zajištění plavidla před zimním obdobím (kdy mohou např. ledy plavidlo poškodit a vytvořit tak plavební překážku). Nesplnění této povinnosti může být pokutováno až do výše 500 000 Kč (přístav je právnickou osobou), v praxi se však, co se týče

mol, dodržování této povinnosti zpravidla nijak nevymáhá.

Umístění dočasného plovoucího mola na táboře, kde se u takto dočasných mol nevytváří nějaké pevné (např. zabetonované) vázací prvky, pak představuje vyvázání plavidla ke břehu. Pro vyvázání plavidla u břehu není samozřejmě nutné žádné povolení ani nájemní smlouva, pozor ale na omezení vyplývající z § 93 vyhlášky Ministerstva dopravy č. 67/2015 Sb., o pravidlech plavebního provozu (pravidla

plavebního provozu), ve znění pozdějších předpisů, která zakazují vyvazování plavidel ke stromům, zábradlím a dalším nedostatečně stabilním předmětům, v praxi se však dodržování těchto požadavků téměř nevyvímá.

Přeji podzimní vítr do plachet a ještě pár letošních říčních kilometrů! A pokud byste se cestou do nějakého paragrafu zapletli, nebojte se napsat si o radu na [kp@skaut.cz!](mailto:kp@skaut.cz)

NÁHL

38. PRAŽSKÝ ODDÍL VODNÍCH SKAUTŮ 1953-1955

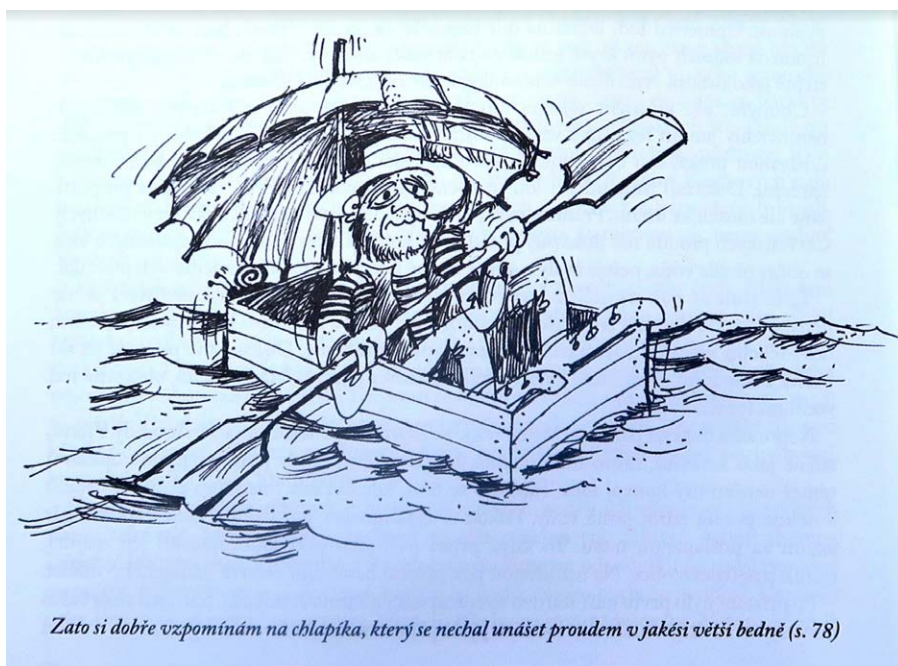
V knížce Fredyho Schuberta *Stopou toulavou* se vypráví o všemožných součástech vandrovní výbavy, používaných od dávnějších dob až dodnes. Nejen o celtech, dekách, spacích pytlích, stanech atd., ale třeba také o oblíbených nádobách a o baterkách. Ani zdaleka nejde o nějaký suchý technický popis. Fredy připomíná i nejrůznější příhody, které se dávno i docela nedávno odehrály na pěších a vodních, cyklistických a lyžařských výpravách. Plavbám po řekách nebo potocích a také všemožným lodím od skautských pramiček, dřevěných i novějších kánoí, skládacích kajaků až po nafukovací čluny, je věnováno celých pět kapitol. Text doprovází skoro padesát kreseb Mikiho Ryvoly. Knihu v doslovu pochválil Miloš Nevrlý, autor Karpatských her. Kapitánská pošta přináší jednu kapitolu jako ukázkou a doporučuje knihu jako vánoční dárek pro všechny skauty vodní i suchozemské, trampy a woodcraftery, k dostání je v knihkupectvích.

Počátky romantického putování po českých řekách už opravdu halí závoj, utkaný z šedé mlhy zapomnění. V první části svého vyprávění jsem se pokusil ten

závoj aspoň trochu poodhrnout. Knihu, ve kterých jsem našel zmínky o předválečném pravěku trampské kanoistiky, teď vrátím do knihovny a vynasnažím se oživit vlastní vzpomínky. Jenže ty mě také vrací dost daleko zpátky, pro změnu do středověku padesátých let. Tehdy mi o rok mladší kamarád Honza Stehlík naznačil, že by mi mohl svěřit velké tajemství. Bylo to v zimě; zrovna jsme s partou jiných kluků sjížděli zledovatělé stráně Riegrových sadů na maličkých jednosedadlových

bobech, vyrobených z prkýnek a páru starých bruslí. Ještě je možná mám někde schované. Slíbil jsem Jackovi, že nikomu nic neprozradím. Ve škole ani doma.

Ve čtvrtek odpoledne jsme na Zlíchově vystoupili z tramvaje číslo čtyři. Měla tam konečnou. Na břehu Vltavy stála budova pobitá zčernalými prkny. Poprvé jsem přešel můstek, který vedl ze silnice přímo do prvního patra loděnice. Skauty jsem až doposud znal jenom z časopisu Junák, který už několik let nevycházel, a ze

Zato si dobře vzpomínám na chlapíka, který se nechal unášet proudem v jakési větší bedně (s. 78)

starých, mnohým půjčováním ohmataných knížek. Teď jsem se ocitl mezi nimi a nevěděl jsem, jestli se mi to nezdá. Vždyť skauting byl přece zakázaný. Pražská vodní osmatřicítka se skrývala pod křídly sjednocené tělovýchovy. Název jednoty nevyvolával žádné ideové pochybnosti, jmenovala se TJ ČKD Stalingrad.

Přešlo zimní období schůzek v klubovně a pěších nedělních výprav od konečných stanic tramvaje. Jarní vltavská navigace voněla rozehřátým dehtem neboli thérem. Dřevěné pramice Agara, Neptun a Racek byly po zimním odpočinku na souši pořádně rozeschlé. Kdybychom je nedočkavě spustili na vodu, daleko bychom nedojeli. Ucpávali jsme škvíry mezi prkny smotanou koudelí, říkalo se tomu temování. Potom jsme je zalávali bublající černou kaší a zažehlovali celé dno velkými žehličkami na dřevěné uhlí. Úplně nakonec jsme opravené pramice spustili na hladinu, přivázali řetězem ke kotevnímu kruhu

a naplnili je vodou, aby se „zatáhly“.

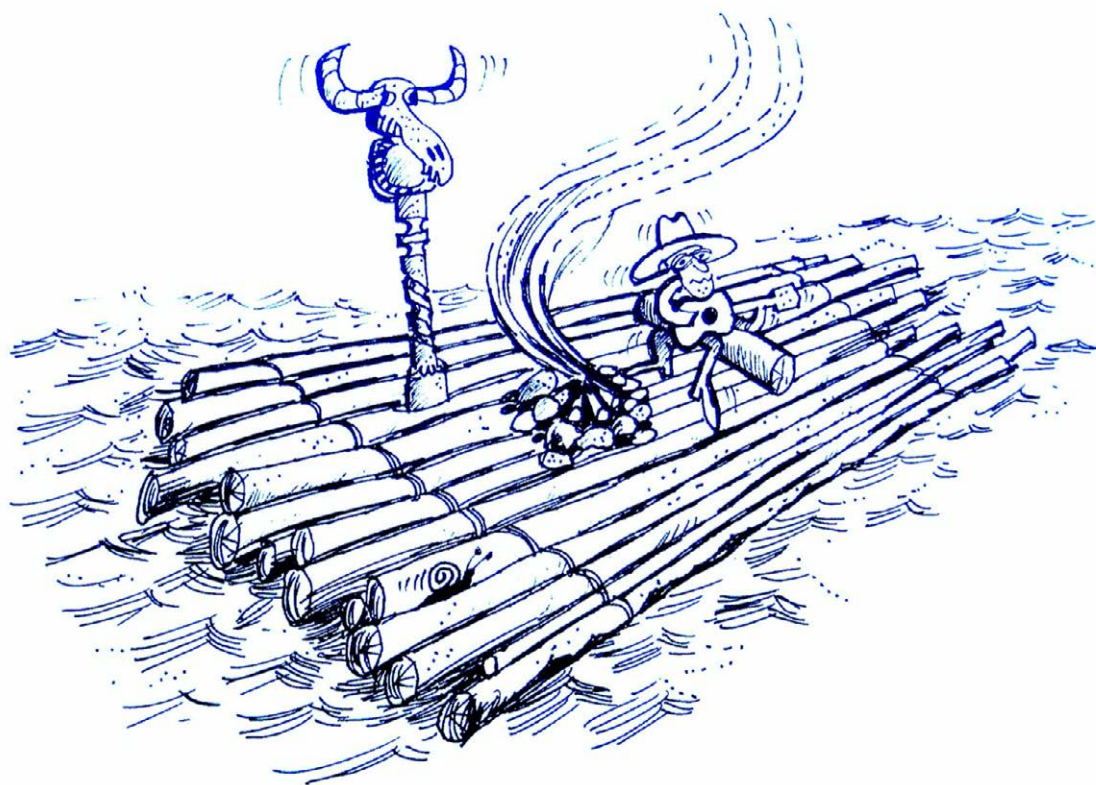
V neděli jsme pak pádlovali k ústí Berounky, tam navázali těžné lano na pádla, seřadili se dva a dva vedle sebe a vlekli loď proti silnému proudu ku Zbraslavi. Jen kotrčník se vezl. Skautské pramice neměly na zádi kormidlo, ale kotrč. Tím trochu zvláštním slovem bylo pojmenováno veslo zasunuté do železného očka, kterému se říká havlinka. Samotné koníčkování by nám tolik nevadilo, kdyby původně holá navigace už nezačala zarůstat vrbami. Další překážkou byly dlouhé rybářské pruty. O ty jsme nesměli ani zavazit, jinak bylo zle. Nejednou po nás vztekly rybář švihl prutem a okolo našich uší zasvištěl trojháček a olůvko.

Později jsme si otloukali nešikovné prsty při rovnání ohnutých kovaných hřebíků, abychom aspoň trochu pomohli při stavbě čtvrté pramice, která dostala jméno King. Windy byl nejen skautský kapitán, ale také všeuměl. Ani pádla jsme nemuseli kupovat

v obchodě. V tyči ohoblované do kulata se vyřízla drážka a do té se vsadilo patřičně upravené prkénko. Našikmo přiložený kulatý špalíček posloužil jako hlavice. Zbývalo napustit dřevo fermeží, list dole okovat plechem z konzervy a natřít celé pádlo bezbarvým lakem.

Naše pramice měly tři lavičky, ale při letním putování jsme prostřední z nich museli vyjmout. Uprostřed lodi ležela na dně bedna se zásobami. Vpředu byla za vlnolamem hromada lodních pytlů krytá celtou a vzadu seděl kotrčník. Ten ovšem musel pádlovat stejně jako ostatní čtyři členové posádky; kotrč ovládal jen kolenem.

Chudým, ale krásným údolím střední Vltavy ještě tekla nespoutaná řeka. Její běh brzdily jenom jezy; dvě velké přehrady zatopily břehy až o několik let později. Obávanou překážkou byla dlouhá Novomlejská šlajsna se zazubnými betonovými zdržemi. Dokázali jsme udržet loď ve zpěněném

Plavidla, na která nejraději vzpomínám, patří ale na druhý konec pomyslné historické řady... (str. 92)

středním jazyku, hned pod propustí jsme ale museli ke břehu. Pramice byla plná vody, měli jsme namále. Také vlny dlouhých Červenských proudů nás dokázaly pořádně rozkolébat. Přes nízké borty zatížených lodí se občas přelila voda, peřeje řvaly a strmé stráně letěly kolem očí třináctiletých plavčků.

Těšili jsme se pak na další z legendárních vltavských proudů, naše představy se ale nenaplnily. „Bučily“ nás sotva trochu pohoupaly. Větším zážitkem byl průjezd tunelem, odvádějícím vodu od rozestavěné hráze Slapské přehrady. Dojeli jsme po vodě až do Prahy. Posledním tábořištěm byla tak Naftárna, zátoka naproti Měchenicím, obsazená teď vodními lyžaři.

Neponoříš dvakrát pádlo do stejné řeky. Ve srovnání s dnešní situací byla tehdy Vltava, stejně jako Lužnice, skoro liduprázdná. Jejich údolím tehdy ještě v létě neproplouval téměř nepřetržitý konvoj lodí. Tábořilo se tam, kde byl kus místa pro postavení stanů a někde poblíž zdroj pitné vody. Pokud si vzpomínám, jen jednou jsme zaplatili pár korun za pošlapanou travu. To když přišel na louku pod Dobronicemi její majitel, rolník z nedaleké obce. Na usmířenou pak přinesl bandasku čerstvě nadojeného mléka.

Po přistání bylo první naší starostí rozvázat vaky a sáhnout dovnitř. Šátrající ruka často narazila na zavlhlý obsah. Šití lodních pytlů přitom naše obětavé matky věnovaly velkou péči. Dokázaly sehnat nejružnější údajně nepromokavé látky, švy byly několikanásobně prošité. Hotové výrobky jsme pečlivě impregnovali zaručeně účinnými roztoky. Můj lodní vak byl zhotoven z obalu na padák a to mu v mých očích dodávalo záruku naprosté nepropustnosti. Opak byl pravdou, voda si vždycky našla cestu. Igelitové nebo pogumované pytle se objevily až později. Jediným opravdu vodovzdorným zavazadlem byla plechovka s dobře

těsnícím víčkem. Do té se ovšem vešly jen peníze a skautské zápisníky.

Nakrmit hladovou posádku nebylo snadné. Vést s sebou zásobu jídla na celých čtrnáct dní nepřipadalo v úvahu a na nákup ve venkovských obchodech se nedalo spoléhat. Vždyť teprve nedávno byl zrušen poválečný přidělový systém a potravinové lístky. Skautské maminky měly tedy důležitý úkol: včas poslat balíky s potravou a údajem „poste restarte“ na předem určená místa. Povinnou součástí zásilky byly vepřové a hovězí konzervy, játrové paštiky a také vánočka. Když se zásilka opozdila, tábořili jsme poblíž příslušné pošty do příštího dne.

Mezi kanoisty a kajakáři, které jsme potkávali, byli nejspíš i trampové. Tehdy jsem je ale ještě nedokázal odlišit od ostatních našich říčních souputníků. Zato si dobře vzpomínám na zvláštního chlapíka, který se nechal unášet proudem v jakési větší bedně. Byl oblečen v běžném městském oděvu a své plavidlo ovládal dvojpádem, zhotoveným zřejmě z tyče od smetáku a dvou prkýnek. Nevezl s sebou žádnou výbavu, přespával v pobřežních hostincích a penzionech. Podle tvaru jeho hranaté lodi jsme mu říkali Rakvič.

Zapamatoval jsem si také kajakářku, která se znovu a znovu vracela do největších vln pod otevřenými propustmi a pohrávala si s nimi, srostlá se svou lodí i se svým pádlem. Večer ji z lodě vynášeli na břeh, spodní část jejího těla byla ochrnutá. Nemohla chodit, ale na vodě si to uměla vynahradiť.

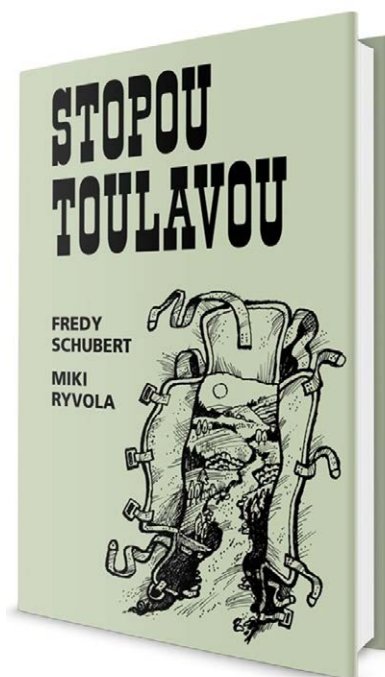
Na Vltavě a na Lužnici jsme se setkali i s početnými výpravami učňovské mládeže, s takzvanými Pracovními zálohami. Pohlíželi jsme na ně svrchu. Vždyť přistávali sto metrů nad jezem, jako karavana otroků přenášeli svou bagáž a pak i pramice. Bylo to zbytečné, vždyť s pramicí bylo možné skokem překonávat i zavřené šlajsny, vorové propusti zatarasené při

letní menší vodě břevny. Stačilo, když vrchem přepadávalo aspoň trochu vody, aby loď neuvízla.

Někdy bylo nutné pramice odlehčit a jet jenom ve třech, ale jindy projela naše skautská sestava bez zastavení. Windy přistál s kánoí přímo na propusti, obhlédl situaci a zvednutými pažemi signalizoval, jestli máme jet středem, v pravé nebo levé třetině, případně při kraji. Kluci z Pracovních záloh zírali a my jsme se ve svých třinácti a čtrnácti letech cítili být zkušenými mořskými vlky. Často ovšem musel jeden z nás odložit pádlo a sáhnout po nezbytné součásti výbavy každé lodi. Tou byl „vylejvák“. K jeho výrobě posloužil rozvinutý plech z konzervy a několik prkének.

Dlouho jsme neskautovali. Soudruzi bděli. Po dvou letech se o nás dozvěděla Státní tajná bezpečnost. Naši vedoucí Windy, Grizzli a Emil pak spolu s dalšími oldskauty strávili svá nejlepší léta ve vězení a v uranových dolech. Díky za ty dva roky, bez nich bych nebyl tím, kým jsem.

FREDY SCHUBERT

MOKRÉ DĚJINY ZEMÍ KORUNY ČESKÉ

XLIII.

ŠTĚCHOVICKÝ POKLAD

*Štěchovická laguna když dřímá
v zadumaném stínu Kordilér,
pirát zkrvavenou šerpu ždímá,
šerif si láduje revolver.*

*Píkovická rýžoviště zlata
čeří se v příboji Sázavy,
ale zato krčmářova chata,
křepčí rykem chlapské zábavy.
Když tu náhle co se děje,
divný šelest houštím spěje,
plch, skunk, vše utíká
po stráni od Medníka.*

*Krčmář zhasne, kovbojové
ztichnou, pirát zděšen tvář si
zakryje,
rudé squaw se chvějí
a pak vzdychnou:*

blíží se k nám postrach prerie.

Refrén: *Mary, babička Mary,
dva kolťáky za pasem,
nad hlavou točí lasem,
stoletá Mary, babička Mary,
ta zkrotí křepce hřebce,
ať chce, či nechce...*

atd.

Nejen štěchovická laguna a píkovická rýžoviště zlata oplývají povšimnutelnou přehrší zlatých valounků a zlatonosných žil. Na území České republiky údajně leží 200 až 400 tun zlata, ale v oblasti působnosti babičky Mary přece jen nejvíc. V Mokrsku a Chotilsku u Slapské přehrady ho má být 60 až 130 tun. Když trampové,

o nichž jsme psali v Mokrých dějinách, kap. XXXV, napodobovali rýžování na Klondiku a v Kalifornii, občas nějakou tu zlatinku našli.

Šedesát tun zlata není tak málo, ale je roztroušeno ve 30 milionech tun žulového Veselého Vrchu. Dnes by se v této lokalitě a dalších na Příbramsku a Kašpersku vyplatila jen průmyslová a chemická těžba. Ta by však zlikvidovala nejen půdní pokryv a kamenné složení, ale i spodní vodu, což by vedlo ke zničení zemědělství a bez ohledu na stávající přehrady i vodního hospodářství.

Zpracovatelná naleziště jsou proto pečlivě uzavřena a střežena.

Snad právě pro ta relativně častá naleziště drahých kovů se u nás na čas usadili Keltové (MD, kap. IV), ale také proto jsou u nás poměrně časté nálezy pokladů. Druhým, možná prvním důvodem byly časté války na našem území spojené s útekem civilistů ukryvajících svůj majetek do doby „až se to přežene“. Až příliš často ta

doba nepřišla. Ukryté a nalezené poklady se staly námětem pověstí a pohádek. Teprve od 18. století se nálezy evidují a na našem území se prý od té doby našlo přes čtyři a půl tisíce pokladů, především zlatých a stříbrných mincí.

Dokonce i v letošním roce 2020 došlo k význačným nálezům:

Hned první víkend po Novém roku našel amatérský hledač pokladů v lese u moravského Blanska asi padesát mincí ze 16. století.

Evidovaná ložiska zlata v ČR

Ložiska ČR, PRÁVO-ti

Podle jejich polohy byly původně v koženém měšci, který si původní majitel zřejmě narychlo zahrábl do země, a později je rozprostřely kořeny stromu. Chudák majitel asi také skončil rozprostřen.

Koncem března objevil jeden výletník v lese nedaleko Stříbra 425 mincí ze 14. století. Většina jich byla ve shodě s názvem lokality stříbrná, 92 bylo zlatých. Poklad byl ukryt v keramické nádobce překryté plochým kamenem téměř sedm století, dokud jej náhodně nevyhrábl divoké prase.

V obou případech byl poklad předán regionálnímu muzeu (na odměnu má nárok vždy jen nález bez užití technických pomůcek jako je detektor kovů, apod.).

Největší a nejzajímavější poklad však prý čeká právě nedaleko Štěchovic, přesněji Slap. Jak je zmíněno v předchozí kapitole Mokřých dějin, byl r. 1941 zřízen na velkém prostoru mezi Vltavou a Sázavou, železniční tratí Praha-Tábor a silnicí ze Sedlčan na Příbram výcvikový prostor zbraní SS. Němci odtud vystěhovali asi 30 000 obyvatel 65 českých obcí a v praxi předvedli, jak hodlati po válce

nalozit s celým českým prostorem. Byla zde škola a cvičiště pro tanky, dělostřelce a ženisty, dokonce i pobočka koncentračního tábora Flossenbürg.

Když vedení nacistického Německa usoudilo, že válka je definitivně prohraná, připravovalo se nejen na přežití důležitých pohlavárů, ale i na jejich ekonomické zabezpečení. V dubnu 1945 byl z Berlína vypraven transport s nákladem 540 beden říšského pokladu, které měly být dopraveny do tehdy neutrálního Madridu. Místo do Madridu dojel do různých alpských údolí a rakouských solných dolů, kde byly po válce objeveny i naloupené vzácné obrazy a plastiky.

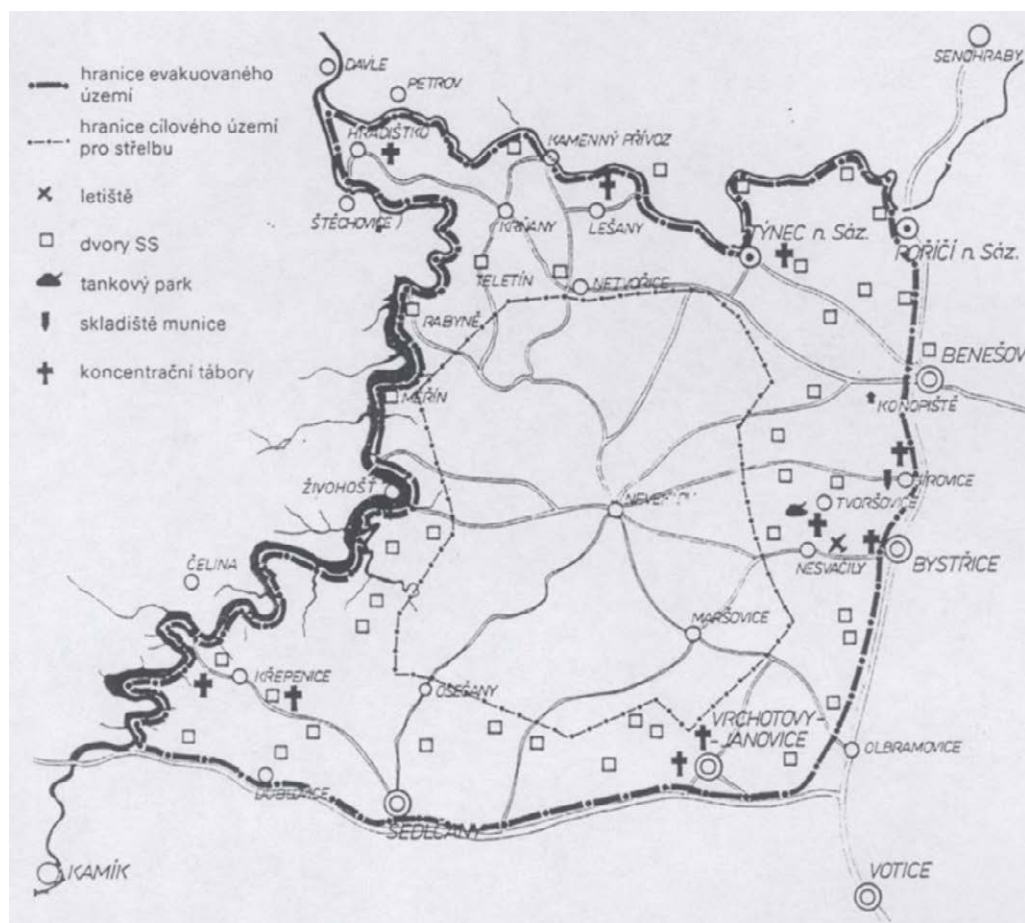
Jsou svědci, kteří tvrdí, že desítky beden byly dopraveny na území Němci stále ještě obsazeného Protektorátu, přesněji do zmíněného vojenského prostoru na Benešovsku, a uloženy do štolý připravené ženisty SS z Hradištká. Na jejich překládání a dokonale

>> Ženíjní instruktor Günther Aschenbach, který se podílel na zakopání beden tzv. štěchovického archivu v dubnu 1945 a po válce o tom podal svědectví.

● GÜNTER ACHENBACH

zamaskování nahnání francouzští a sovětští zajatci byli po skončení prací popraveni šestičlenným komandem, které samo bylo postříleno velitelem akce plukovníkem Kleinem a jeho pobočníkem Steigem. Ti se pak s ostatními důstojníky vydali vstříc americkému zajetí, což se jim většinou zdařilo.

Francouzům se vzdal ženíjní poddůstojník Günter Achenbach a aby si polepšil, prozradil jim, co věděl o ukrývání štěchovického pokladu, jak se tomu dnes říká.

Francouzi v prosinci poslali zprávu příslušné československé komisi, ale když ta nezareagovala, poslali zprávu zpravodajcům americké armády, kteří nezaváhali. Požádali amerického vojenského atašé v Praze o povolení vstupu 14 osob do ČSR, a leteckého atašé o fotodokumentaci oblasti Štěchovic. S informováním československých úřadů se nezdržovali. Pod velením plukovníka M. M. Spiegela doprovázeni Aschenbachem navštívili 11. února 1946 Hradištko, našli zamaskovaný vchod do zadržované štol, odmítnovali jej a pak vyzvedli, naložili a odvezli 32 beden. Při nakládání jim za konzervy a cigarety pomohli tři Češi, ale pak se kolemjdoucí vojenské hlídky zeptali, jestli to ti Američané vůbec mohou. Nemohli a hlídka to nahlásila výše.

Československé ministerstvo zahraničí poslalo Američanům ostrý protest a americký ambasador Laurence A. Steinhard se musel omluvit českému ministru Janu Masarykovi a slíbit, že už to víckrát neudělá a že bedny okamžitě vrátí.

Bedny se vrátily 2. března po předchozím pečlivém prozkoumání americkými zpravodajci ve Frankfurtu. Obsahovaly archiv německých okupačních úřadů, dokumenty gestapa a SS, osobní spisy prezidenta Edvarda Beneše a soupisy inventáře českých zámků.

A to bylo jako všecko???

Vrácené materiály sice posloužily k odsouzení K. H. Franka, státního sekretáře Protektorátu, ale seznam prý vrácen nebyl. A co když si to podstatné Američané ponechali? Popis raketového, dělostřeleckého a leteckého výzkumu? Konta švýcarských bank? Odkazy na úkryty v Jižní Americe?

A to prý byla z mnoha štol odkryta jen jedna, na ostatní nebyl čas. Ty nenalezené a neotevřené mohou skrývat zlaté cihly a slitky, stříbrné mince, šperky, poztrácená umělecká díla, mezi nimiž dominuje carská jantarová komnata. A třeba stále platné britské libry, které Němci nechali perfektně padělat a originály stahovali.

Štěchovický poklad se stal legendou. Prý jej hlídají a všetečné svědky odstraňují dnes už potomci byvších členů SS (asi jako legendární Hagen v lomu Velká Amerika). Kolem Hradištko prý existuje sedm perfektně maskovaných a výbušninami zabezpečených úložišť. Na jejich hledání byly dokonce vystaveny licence. Jednu získal německý občan Helmut Gaensel (s informacemi od původních aktérů ukrytí), jinou Josef Mužík, který o pokladu napsal trilogii.

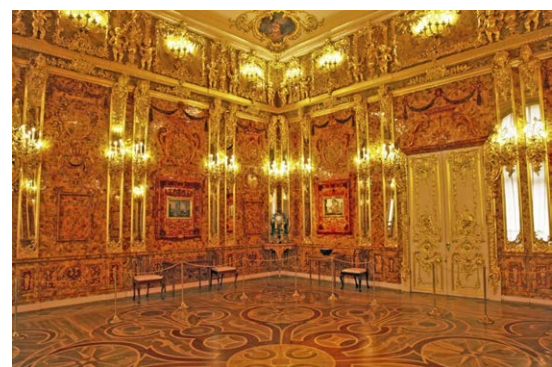
Gaensel se prý po půl století hledání spojil s Američanem

Bruce Mottlem, který prý získal nové údaje z jihoamerických zdrojů. Mužík už ohlásil zásadní nález zlatých a stříbrných cihel z Belgické banky, ale poklad prý nevyzvedl, protože nemá na právnické poplatky.

Jelikož štěchovický poklad, je-li, stále odolává hledačům s licenci i bez ní, je lépe pustit se do hledání kešek série Středočeské vltavské elektrárny, ty jsou určitě.

VEZÍR

PŘÍŠTĚ: LODĚ Z PAPIŘU

● JANTAROVÁ KOMNATA

● PADĚLEK LIBRY

TERMÍNKA

2020/2021

● TERMÍN

● AKCE

● MÍSTO

4. 12. 2020	Tortuga – setkání HKVS, komodorů, nositelů ŘSB a týmů kurzů	
22.–24. 1. 2021	Setkání kruhu KLŠVS	Jablonec nad Nisou
12.–14. 2. 2021	KLŠVS – zimní víkend	Žďár nad Sázavou
9.–11. 4. 2021	Jarní sraz VS	Most
3.–6. 6. 2021	Navigamus	Most
28. 9. 2021	Napříč Prahou – přes tři jezy	Praha
12.–14. 11. 2021	Podzimní sraz VS	

elektronická KAPITÁNSKÁ POŠTA

METODICKÝ A INFORMAČNÍ ZPRAVODAJ HKVS ČÍSLO 65, ŘÍJEN 2020

Vydává Hlavní kapitanát vodních skautů pro vnitřní potřebu.

Pozvánky, zprávy a fotky z vašich akcí do Kapitánské pošty můžete posílat na mail: kp@skaut.cz.

Elektronickou Kapitánskou poštu si můžete stáhnout na adrese: vodni.skauting.cz/kapitanska-posta, kde je i verze pro tisk, nebo se na stejných stránkách přihlásit k jejímu odběru prostřednictvím emailu.

Pokud si přejete být zařazeni do databáze, vyplňte svůj email v příslušném formuláři. Pokud si nadále nepřejete eKP na svůj e-mail dostávat, stačí napsat na: odber-kp-pdf+unsubscribe@hkvs.cz.

MOKRÉ A MODRÉ STRÁNKY

Jsou vodácké přílohy dětských skautských časopisů – Světýlko a Skaut. Přílohou je dostávají všichni dětské odběratelé těchto časopisů, registrovaní v jednotkách registrovaných s označením „vodní“. Informace najdete na webu vodni.skauting.cz/modkre-stranky, kde si je můžete i stáhnout.

Příspěvky, postřehy, připomínky, informace, pozvánky či fotky zasílejte na adresu: kp@skaut.cz.

Do tohoto čísla přispěli: Vladimír Cvrček – Vezír, Rozárie Čenovská – Izolepa, Jan Fischer – Hvězdář, Ondřej Friedrich – Guru, Milan Hanuš – Jelen, Miroslav Havlík – Mira, Jana Karaová – Kulda, Petr Náhlavský – Náhl, Douglas Ruml, Fredy Schubert, David Svoboda – Cedník, Renata Zollerová – Ječmínek

Fotografie uvnitř čísla: Dalibor Bambas, Klára Čenovská – Chobot., Tomáš Foldyna, David Herudek – Shras, Michal Janata – Kalich, Petr Kalousek – Robinson, Jan Kebrle, Klára Klínderová – Škvrně, Martin Pícek – Silva, Miki Ryvola, David Svoboda – Cedník, Petr Váňa, Václav Zedínek – Vašek, Renata Zollerová – Ječmínek, archiv Douglase Rumla

Foto na titulní straně: Václav Zedínek – Vašek

Redakční rada: Jana Karaová – Kulda, Klára Klínderová – Škvrně, David Svoboda – Cedník, Miroslav Havlík – Mira

Korektury: David Svoboda – Cedník • **Sazba:** Klára Klínderová – Škvrně

Vlčata a Žabičky

Q

POŘADÍ	plachetní číslo	jméno lodi	loď	přístav	kormidelník	posádka	součet bodů	body z rozjžděk		
								1.	2.	3.
1	8	s.m.s. Tegethof	P 550	VIRIBUS UNITIS Ostrava	Šekl	Ještěr, Profík, Black	4	2	1	1
2	112	Mobydick	P 550	středisko Javor Česká Třebová	Ponny	Cvrček, Vločka, Chrupík	6	1	2	3
3	69	S.M.S. VIRIBUS UNITIS	P 550	VIRIBUS UNITIS Ostrava	Cípísek	Vlk, Lemur, Termit	8	3	3	2
4	771	Fram	P 550	středisko Karla Šimka Hradec Králové	Bobule	Šídlo, Veverka, Hořák	14	4	4	6
5	4	s.m.s. Saida	P 550	VIRIBUS UNITIS Ostrava	Bora	Thor, Vlnka, Žiži	16	6	6	4
6	113	rejnok	P 550	středisko Javor Česká Třebová	Cooper	Uzlík, Pískle, Sušenka	17	5	7	5
7	66	S.M.S. Helgoland	P 550	VIRIBUS UNITIS Ostrava	Locika	Špion, Sluníčko, Plamínek	19	7	5	7

Skauti a Skautky

S

POŘADÍ	plachetní číslo	jméno lodi	loď	přístav	kormidelník	posádka	součet bodů	body z rozjžděk			
								1.	2.	3.	4.
1	43 - 35835	Victoria	P 550	Sedmička Pardubice	Šotek	Bobeš, Lodník	3	1	1	1	1
2	69	S.M.S. VIRIBUS UNITIS	P 550	VIRIBUS UNITIS Ostrava	Pink	Cípísek, Lemur	7	2	8	2	3
3	85	Ropucha	P 550	RETRA Brandýs nad Labem	Kryštof	Johy, Alenka	11	3	7	4	4
4	112	Mobydick	P 550	středisko Javor Česká Třebová	Liška	José, Cooper	14	5	9	7	2
5	113	Rejnok	P 550	středisko Javor Česká Třebová	Kecálek	Šnek, Ponny	15	12	2	8	5
6	132	Wasp	P 550	Flotila Liberec	Šajmansi	Brzda, Specialista	16	6	4	6	15
7	42	Delvaň	P 550	Sedmička Pardubice	Marlin	Hvězdář, Rohlík	18	7	10	3	8
8	771	Fram	P 550	středisko Karla Šimka Hradec Králové	Lucy	Luke, Sněhurka	18	4	5	10	9
9	8	s.m.s. Tegethof	P 550	VIRIBUS UNITIS Ostrava	Čák	Fog, Rambo, Škvrně	21	13	3	12	6
10	23	Jurka	P 550	Sedmička Pardubice	Šipka	Speedy, Užovka	24	8	6	19	10
11	378	Říp	P 550	Přístav Dub Všenory	Matouš Procházka	Vít Bacík, Vilém Bacík	29	18	13	9	7
12	178	Jedule	P 550	Přístav Dub Všenory	Vaclav Bacík	Eliaš Kosak, Vojta Pinkava	34	9	14	11	14
13	66	S.M.S. Helgoland	P 550	VIRIBUS UNITIS Ostrava	Locika	Red, Kája	34	16	18	5	13
14	103	Callypso	P 550	Polaris	Ještěrka	Neonka, Piraňa, Volavka	36	10	16	14	12
15	115	Ledňáček	P 550	středisko Javor Česká Třebová	Titanik	Lego, Cvrček, Uzlík	37	11	19	15	11
16	4	s.m.s. Saida	P 550	VIRIBUS UNITIS Ostrava	Pedro	Špunt, Granát, Šotek	42	15	11	20	16
17	772	Endurance	P 550	středisko Karla Šimka Hradec Králové	Filip Zídek	Honzík, Táďa	44	14	17	13	18
18	86	Vážka	P 550	RETRA Brandýs nad Labem	Alex	Jenda, Ema	46	17	12	17	19
19	83	Delfín	P 550	RETRA Brandýs nad Labem	Matěj	Petronelek, Áďa, Míňa	52	19	20	16	17
20	20	Veolka	P 550	středisko Jablonec nad Nisou	Váša	Houba, Jizerka	55	20	15	21	20
21	16	Rak	P 550	středisko Jablonec nad Nisou	Turbánek	Popelka, Borůfka	60	21	21	18	21

Roveři a Rangers

R

POŘADÍ	plachetní číslo	jméno lodi	lod'	přístav	kormidelník	posádka	součet bodů	body z rozjízdek			
								1.	2.	3.	4.
1	43 - 35835	Victoria	P 550	Sedmička Pardubice	Šikula	Marlín	5	5	3	1	1
2	8	s.m.s. Tegethof	P 550	VIRIBUS UNITIS Ostrava	Kmotr	Moski	6	1	1	4	5
3	112	Mobydick	P 550	středisko Javor Česká Třebová	Boxer	Dandy	8	2	4	2	4
4	66	S.M.S. Helgoland	P 550	VIRIBUS UNITIS Ostrava	Teniska	Apač	8	3	16	3	2
5	771	Fram	P 550	středisko Karla Šimka Hradec Králové	Cukr	pan Kečup	16	8	2	6	14
6	113	Rejnok	P 550	středisko Javor Česká Třebová	Delfín	Blažour	18	4	11	15	3
7	85	Ropucha	P 550	RETRA Brandýs nad Labem	Kryštof	Johy	20	10	5	5	10
8	5	s.m.s. Novara	P 550	VIRIBUS UNITIS Ostrava	Fix	Buř, Mruvka	21	6	7	13	8
9	69	S.M.S. VIRIBUS UNITIS	P 550	VIRIBUS UNITIS Ostrava	Pink	Kája, Cipísek	24	7	13	11	6
10	772	Endurance	P 550	středisko Karla Šimka Hradec Králové	Chroust	Marta Levínská	26	9	8	9	11
11	378	Říp	P 550	Přístav Dub Všenory	Matouš Procházka	Václav Bacík	30	15	15	8	7
12	132	Wasp	P 550	Flotila Liberec	Lukáš Spálenka Godzila	Tomáš Pacák HPS	33	16	10	14	9
13	31	Ohio	P 550	Flotila Liberec	Specialista	Nálevka	34	17	14	7	13
14	4	s.m.s. Saida	P 550	VIRIBUS UNITIS Ostrava	Kouzelník	Brumík, Cák	35	14	9	17	12
15	102	Poseidon	P 550	Polaris	Piraňa	Ještěrka	36	12	12	12	15
16	16	Rak	P 550	středisko Jablonec nad Nisou	Džuzna	Turbánek	37	13	6	18	18
17	83	Delfín	P 550	RETRA Brandýs nad Labem	Matěj	Smíšek	37	11	19	10	16
18	86	Vážka	P 550	RETRA Brandýs nad Labem	Alex	Petronelek, Ema	50	18	17	16	17
19	84	Vydra	P 550	RETRA Brandýs nad Labem	Jenda	Áďa, Alenka, Mína	56	19	18	19	19
20	20	Veolka	P 550	středisko Jablonec nad Nisou	Popelka	Borůfka	60	20	20	20	20

POŘADÍ	plachetní číslo	Dospělí					součet bodů	body z rozjížděk		
		jméno lodi	loď	přístav	kormidelník	posádka		1.	2.	3.
1	43 - 35835	Victoria	P 550	Sedmička Pardubice	Lišák	Šíkula	2	1	1	
2	133	Saratoga	P 550	Flotila Liberec	Bodie	HPS	7	5	2	
3	132	Wasp	P 550	Flotila Liberec	Ketcha	Bára	7	4	3	
4	8	s.m.s. Tegethof	P 550	VIRIBUS UNITIS Ostrava	Kmotr	Moski	9	3	6	
5	31	Ohio	P 550	Flotila Liberec	Slávek	Godzila	12	7	5	
6	66	S.M.S. Helgoland	P 550	VIRIBUS UNITIS Ostrava	Švestka	Teniska	13	6	7	
7	85	Ropucha	P 550	RETRA Brandýs nad Labem	Kryštof	Smíšek	16	8	8	
8	5	s.m.s. Novara	P 550	VIRIBUS UNITIS Ostrava	Fix	Buř, Mruvka	20	11	9	
9	69	S.M.S. VIRIBUS UNITIS	P 550	VIRIBUS UNITIS Ostrava	Efendi	Gray, Mojito	20	2	18	
10	772	Endurance	P 550	středisko Karla Šimka Hradec Králové	Jelen	Indy, Bobule, Luke	22	18	4	
11	111	Orlice	P 550	středisko Karla Šimka Hradec Králové	Krab	Maki	22	10	12	
12	103	Callypso	P 550	Polaris	Želva	Volavka	23	9	14	
13	23	Jurka	P 550	Sedmička Pardubice	Sumec	Džína	24	14	10	
14	102	Poseidon	P 550	Polaris	Úhoř	Piraňa	28	13	15	
15	112	Mobydick	P 550	středisko Javor Česká Třebová	Zub	Dandy	28	12	16	
16	83	Delfín	P 550	RETRA Brandýs nad Labem	Matěj	Ád'a	31	20	11	
17	4	s.m.s. Saida	P 550	VIRIBUS UNITIS Ostrava	Jose	Viki, Bubík	32	19	13	
18	84	Vydra	P 550	RETRA Brandýs nad Labem	Honza	Éma	33	16	17	
19	16	Rak	P 550	středisko Jablonec nad Nisou	Píšťalka	Džuzna	34	15	19	
20	378	Říp	P 550	Přístav Dub Všenory	Jan Štorek	Matouš Procházka, Eliáš Kosák	40	17	23	
21	86	Vážka	P 550	RETRA Brandýs nad Labem	Vašek	Alenka	41	21	20	
22	771	Fram	P 550	středisko Karla Šimka Hradec Králové	Čajlí	Lendys, Filip Zídek, Lucie Beránková	43	22	21	
23	78	Berda	P 550	Přístav Dub Všenory	Jiří Soukup	Václav Bacík, Vít Bacík	45	23	22	

